

Γυμνάσιο-Λ.Τ. Κυριακίου

Ολυμπιακοί Αγώνες

το παρελθόν και το παρόν της γιορτής των λαών

Κυριάκι, Μάιος 2016

Γυμνάσιο & Λυκειακές Τάξεις Κυριακίου

Σχολικό Έτος 2015-2016

Β' τετράμηνο

Ολυμπιακοί Αγώνες – το παρελθόν και το παρόν της γιορτής των λαών

Τάξη: Α' λυκείου

Ομάδα 1^η: Κασσάρας Βασίλειος

Κούπε Τζένη

Λίλιου Φωτεινή

Φυτίλη Σουλτάνα

Ομάδα 2^η: Καραλής Χρήστος

Λίλιος Δημήτριος

Σκόνδρα Όλγα

Ομάδα 3^η: Καραλής Δημοσθένης

Καράντζαλης Διονύσιος

Κατσούλης Νικόλαος

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Μαρία Μάγγα ΠΕ06 Αγγλικής Γλώσσας

Κυριάκι, Μάιος 2016

Περίληψη

Σκοπός της ερευνητικής εργασίας είναι η μελέτη της μεγαλύτερης αθλητικής διοργάνωσης του πλανήτη, των Ολυμπιακών Αγώνων. Με αφορμή το γεγονός ότι η φετινή χρονιά είναι και χρονιά διεξαγωγής Ολυμπιακών Αγώνων (στο Ρίο της Βραζιλίας), επιχειρείται η αναζήτηση και καταγραφή στοιχείων που αφορούν τόσο την ιστορική εξέλιξη της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων όσο και τη σημασία που τους δόθηκε κατά την αρχαιότητα, αλλά και στη σύγχρονη εποχή. Πιο συγκεκριμένα, η εργασία ξεκινά με το παρελθόν των Ολυμπιακών Αγώνων φωτίζοντας τη σημασία που είχαν αυτοί στην αρχαιότητα, αλλά και αναλύοντας σημαντικά στοιχεία τους, όπως τα αγωνίσματα που περιελάμβαναν. Έπειτα, εξηγούνται λεπτομερώς συμβολισμοί των Ολυμπιακών Αγώνων, όπως η Ολυμπιακή Φλόγα, η Ολυμπιακή Σημαία και ο Ολυμπιακός Ύμνος. Αμέσως μετά, παρουσιάζονται αναλυτικά τα αθλήματα των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων χωρίς να ξεχάσουμε τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και τους Παραολυμπιακούς. Στη συνέχεια της εργασίας, ερευνάται η συμμετοχή των γυναικών στους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και περιγράφονται σημαντικές στιγμές των Ολυμπιακών Αγώνων. Ακολουθεί μια σύντομη παρουσίαση αθλητών που με τη συμμετοχή τους έχουν γράψει τη δική τους ιστορία στους Ολυμπιακούς Αγώνες και η εργασία ολοκληρώνεται με την αναφορά στο θέμα του ντόπινγκ και της σχέσης του με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Εισαγωγή

Οι μαθητές της τάξης μας, στο δεύτερο τετράμηνο της σχολικής χρονιάς, στο μάθημα της ερευνητικής εργασίας, επιλέξαμε να ασχοληθούμε με το θέμα: «Ολυμπιακοί Αγώνες – το παρελθόν και το παρόν της γιορτής των λαών».

Σκοπός της εργασίας μας είναι να κάνουμε έρευνα πάνω στο θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων και να εντοπίσουμε και να αναλύσουμε στοιχεία που αφορούν τόσο το παρελθόν των Ολυμπιακών Αγώνων, όσο και τη σύγχρονη εξέλιξή τους.

Πρώτα, χωριστήκαμε σε τρεις ομάδες, μετά αναζητήσαμε ιδέες και τρόπους, για να δουλέψουμε στο θέμα μας.

Στη συνέχεια της εργασίας μας παρουσιάζεται ο προβληματισμός της κάθε ομάδας, όπως επίσης και τα θέματα που επεξεργάστηκαν οι ομάδες:

Ομάδα 1^η:

A: Πώς ξεκίνησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και πώς εξελίχθηκαν κατά τους αρχαίους χρόνους;

B: Ποια ήταν τα αγωνίσματα των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων;

Γ: Πότε έγινε η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων;

Δ: Ποια είναι τα Ολυμπιακά σύμβολα; (Ολυμπιακή Σημαία- Ολυμπιακή Φλόγα- Ολυμπιακός Ύμνος – Όρκος των αθλητών)

E: Ποιες είναι οι πιο σημαντικές στιγμές των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων;

Ομάδα 2^η:

A: Ποια είναι τα αγωνίσματα των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων; (Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες)

B: Ποια είναι η θέση των γυναικών στους Ολυμπιακούς Αγώνες; (παρελθόν και παρόν)

Ομάδα 3^η :

A: Ποια είναι τα αγωνίσματα των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων; (Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες) Τι είναι οι Παραολυμπιακοί Αγώνες;

B: Το φαινόμενο του ντόπινγκ. Ποιες οι συνέπειές του;

Γ: Ποιες είναι οι πιο σημαντικές στιγμές των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων;

Δ: Ποιοι είναι οι πιο γνωστοί αθλητές που διακρίθηκαν σε Ολυμπιακούς Αγώνες;

Περιεχόμενα

1. Το παρελθόν των Ολυμπιακών Αγώνων	9
1.1 Η έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων	9
1.2 Η σημασία των Αγώνων	10
1.3 Αθλήματα Αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων	10
1.3.1 Αγώνες δρόμου	10
1.3.2 Πάλη.....	11
1.3.3 Πυγμαχία.....	12
1.3.4 Παγκράτιο	13
1.3.5 Πένταθλο.....	14
1.3.6 Αρματοδρομία.....	15
1.4 Διάσημοι Αθλητές Αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων	16
1.4.1 Ο Βαραζντά.....	16
1.4.2 Η Κυνίσκα από την Σπάρτη	17
1.4.3 Ο Ονομαστός από τη Σμύρνη	17
1.5 Η αναβίωση των Αγώνων	17
2. Οι συμβολισμοί των Ολυμπιακών Αγώνων.....	19
2.1 Ολυμπιακή Εκεχειρία	19
2.1.1 Στο παρελθόν	19
2.1.2 Στο παρόν.....	20
2.2 Η Ολυμπιακή Φλόγα.....	21
2.3 Τελετή Έναρξης.....	22
2.4 Ολυμπιακή Σημαία	24
2.5 Ολυμπιακός Ύμνος.....	25
2.6 Ο Όρκος των Αθλητών	26
2.7 Έπαθλα.....	27
2.8 Τελετή Λήξης.....	28
3. Αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων.....	30
3.1 Τοξοβολία	30
3.2 Στίβος.....	30
3.3 Αντιπέριση.....	31
3.4 Μπέιζμπολ	31
3.5 Καλαθοσφαίριση.....	32
3.6 Πετοσφαίριση	33
3.7 Ποδηλασία	33
3.8 Πυγμαχία.....	34

3.9 Κανόε καγιάκ.....	35
3.10 Καταδύσεις	35
3.11 Ιππασία.....	36
3.12 Ξιφασκία	36
3.13 Χόκεϊ.....	37
3.14 Ποδόσφαιρο	37
3.15 Γυμναστική	38
3.16 Χειροσφαίριση	39
3.17 Τζούντο	39
3.18 Μοντέρνο Πένταθλο	40
3.19 Κολύμβηση	40
3.20 Κωπηλασία.....	41
3.21 Ιστιοπλοΐα	42
3.22 Σκοποβολή	42
3.23 Επιτραπέζια αντισφαίριση	42
3.24 Γάε κβον ντο	43
3.25 Αντισφαίριση	43
3.26 Τρίαθλο	44
3.27 Υδατοσφαίριση	44
3.28 Άρση βαρών.....	45
3.29 Πάλη.....	45
4. Παραολυμπιακοί Αγώνες και Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες.....	46
4.1 Παραολυμπιακοί Αγώνες.....	46
4.1.1 Πώς ξεκίνησαν	46
4.1.2 Πόλεις όπου έγιναν Παραολυμπιακοί Αγώνες	47
4.1.3 Πως βγήκε η ονομασία	48
4.2 Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες	48
4.2.1 Χειμερινά Αθλήματα	50
4.2.1.1 Παγοδρομία ή Πατινάζ (Skating)	50
4.2.1.1.1 Καλλιτεχνική Παγοδρομία ή Καλλιτεχνικό Πατινάζ (Figure Skating)	51
4.2.1.1.2 Παγοδρομία Ταχύτητας ή Πατινάζ Ταχύτητας (Speed Skating)	51
4.2.1.2 Χιονοδρομία (Ski).....	52
4.2.1.2.1 Αλπικό σκι ή καταβάσεις.....	52
4.2.1.3 Άλμα με σκι (Ski Jumping).....	53
4.2.1.4 Βόρειο Σύνθετο (Nordic Combined)	54
4.2.1.5 Χιονοσανίδα (Snowboarding).....	54
4.2.1.6 Ελεύθερο Σκι (Freestyle Skiing).....	54

4.2.1.7 Δίαθλο (Biathlon)	55
4.2.1.8 Λουτζ (Luge)	55
4.2.1.9 Κέρλινγκ (Curling)	55
4.2.1.10 Έλκηθρο (Bobsleigh ή Bobsled) – Σκέλετον (Skeleton).....	56
4.2.1.11 Χόκεϊ επί Πάγου (Ice Hockey)	57
5. Οι γυναίκες στους Ολυμπιακούς Αγώνες	58
5.1 Αρχαίοι Ολυμπιακοί Αγώνες	58
5.2 Σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες	59
5.2.1 Αθήνα 1896.....	59
5.2.2 Παρίσι 1900	59
5.2.3 Αθήνα 1906.....	60
5.2.4 Στοκχόλμη 1912.....	60
5.2.5 Μονακό 1921	60
5.2.6 1925.....	60
5.2.7 Άμστερνταμ 1928 - η χρονιά σταθμός.....	61
5.2.8 Λος Άντζελες 1932	61
5.2.9 Βερολίνο 1936	61
5.2.10 Λονδίνο 1948.....	61
5.2.11 Μελβούρνη 1956	62
5.2.12 Ρώμη 1960	62
5.2.13 Μόναχο 1972	62
5.2.14 Μόντρεαλ 1976.....	62
5.2.15 Μόσχα 1980.....	62
5.2.16 Λος Άντζελες 1984	63
5.2.17 Σεούλ 1988.....	63
5.2.18 Βαρκελώνη 1992.....	63
5.2.19 Ατλάντα 1996	63
5.2.20 Σίδνεϋ 2000.....	64
5.3 Το παρελθόν και το μέλλον	64
6. Μεγάλες στιγμές και σπουδαίοι αθλητές των Ολυμπιακών Αγώνων.....	66
6.1 Σημαντικές στιγμές των Ολυμπιακών Αγώνων.....	66
6.1.1 Jesse Owens (Βερολίνο 1936)	66
6.1.2 Tommie Smith και John Carlos (Μεξικό 1968)	67
6.1.3 Ολυμπιακοί Αγώνες στο Μόναχο (1972)	68
6.1.4 ΗΠΑ και Σοβιετική Ένωσημποϊκοτάρουν τους Αγώνες (1980/1984).....	68
6.1.5 Η πρώτη αθλήτρια από τη Σαουδική Αραβία	69
6.2 Διάσημοι Σύγχρονοι Ολυμπιονίκες	70

6.2.1 Φέντερερ Ρότζερ Ελβετία (Τένις).....	70
6.2.2 Μπολτ Γιουσέιντ Τζαμάικα (Στίβος).....	71
6.2.3 Λούης Σπύρος Ελλάς (Στίβος).....	71
6.2.4 Μέσσι Λάιονελ Αργεντινή (Ποδόσφαιρο).....	72
6.2.5 Τζόρνταν Μάικλ ΗΠΑ (Μπάσκετ).....	72
6.2.6 Φελς Μίκαελ ΗΠΑ (Κολύμβηση).....	72
6.2.7 Χένι Σόνια Νορβηγία (Καλλιτεχνικό Πατινάζ).....	73
6.2.8 Πύρρος Δήμας Ελλάδα (Άρση Βαρών).....	74
6.2.9 Κάρελιν Αλεξάντερ Ρωσία (Πάλη).....	74
6.2.10 Νιουόλ Σίβυλα Βρετανία (Τοξοβολία).....	74
6.2.11 Κιλύ Ζαν – Κλώντ Γαλλία (Αλπικό σκι).....	74
6.2.12 Μπούμκα Σεργέυ ΕΣΣΔ, Ουκρανία (Στίβος).....	75
6.2.13 Κομανέτσι Νάντια Ρουμανία (Γυμναστική).....	75
7. Ντόπινγκ.....	76
7.1 Ορισμός της λέξης ντόπινγκ.....	76
7.2 Ιστορική αναδρομή.....	77
7.3 Η πρώτη αντίχευση ντόπινγκ στους συγχρόνους ολυμπιακούς αγώνες.:.....	78
Βιβλιογραφία.....	79

1. Το παρελθόν των Ολυμπιακών Αγώνων

1.1 Η έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων

Στην ιστορική εποχή οι Ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν μετά το θερινό ηλιοστάσιο κάθε τέσσερα χρόνια. Η τετραετία αυτή ονομαζόταν «πενθετηρίς», επειδή οι αρχαίοι συμπεριλάμβαναν και τα δύο έτη της διοργάνωσης, που σημάδευαν την αρχή και το τέλος της περιόδου. Οι πενθετηρίες ονομάζονταν με τον αύξοντα αριθμό της εκάστοτε Ολυμπιάδας και χρησίμευαν ως χρονική αναφορά. Ο πρώτος καταγραμμένος εορτασμός των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαιότητα ήταν στην Ολυμπία, το 776 π.Χ., δηλαδή η πρώτη πενθετηρία ξεκινά το καλοκαίρι του 775 π.Χ., σύμφωνα με το σημερινό ημερολόγιο.

Είναι σχεδόν σίγουρο ότι αυτή δεν ήταν και η πρώτη φορά που γίνονταν οι Αγώνες. Τότε οι Αγώνες ήταν μόνο τοπικοί και διεξαγόταν μόνο ένα αγώνισμα, η κούρσα του σταδίου. Ο Πausανίας μνημονεύει τους κατοίκους της Ήλιδας, οι οποίοι από τα πανάρχαια χρόνια είχαν κτίσει ναό προς τιμή του Κρόνου. Όταν γεννήθηκε ο Δίας, οι Ιδαίοι Δάκτυλοι ήρθαν από την Κρήτη στην Ήλιδα και έκαναν αγώνα δρόμου για να διασκεδάσει λίγο ο βρεφικός Δίας. Ο μεγαλύτερος από αυτούς, ο Ηρακλής (όχι ο συνώνυμος ήρωας), έβαλε τους άλλους αδερφούς του, τον Παιωναίο, τον Επιμήδη, τον Ιάσιο και τον Ίδα να τρέξουν, και μετά τη λήξη των αγώνων, ο Ιδαίος Ηρακλής στεφάνωσε τους νικητές με κλαδί άγριας ελιάς, ένα δέντρο που είχε φέρει από την χώρα των Υπερβορείων. Ο αγώνας αυτός θεωρείται ότι είναι η μυθική παράδοση των Ολυμπιακών αγώνων και χρονολογείται στα τέλη της 2^{ης} χιλιετίας π.Χ.

Σύμφωνα με τον ίδιο μύθο, ο Ιδαίος Ηρακλής ήταν εκείνος που έδωσε το όνομα «Ολύμπια» στους αγώνες αυτούς. Σύμφωνα με έναν άλλο μύθο, στην τοποθεσία αυτή πάλεψε ο ίδιος ο Δίας με τον Κρόνο για την εξουσία της Γης, ενώ ένας τρίτος μύθος συμπληρώνει ότι μετά την μάχη αυτή, διεξάχθηκαν οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες προς τιμήν και εορτασμό της έκβασης της μάχης και της νίκης του Ολύμπιου Δία. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος οι Ολύμπιοι θεοί, και μάλιστα ο Απόλλων νίκησε τον Ερμή και τον Άρη στο τρέξιμο και την πυγμαχία αντίστοιχα. Αυτά σύμφωνα με τον Pausanias.

1.2 Η σημασία των Αγώνων

Από το 776 π.Χ. και μετά οι Αγώνες, σιγά-σιγά, έγιναν πιο σημαντικοί σε ολόκληρη την αρχαία Ελλάδα φτάνοντας στο απόγειο τους κατά τον 6ο και 5ο αι. π.Χ.. Οι Ολυμπιακοί είχαν επίσης θρησκευτική σημασία, αφού γίνονταν προς τιμή του θεού Δία, του οποίου το τεράστιο άγαλμα στεκόταν στην Ολυμπία. Ο αριθμός των αγωνισμάτων έγινε είκοσι και ο εορτασμός πραγματοποιούνταν στη διάρκεια μερικών ημερών. Οι νικητές των αγώνων θαυμάζονταν και γίνονταν αθάνατοι μέσα από ποιήματα και αγάλματα. Το έπαθλο για τους νικητές ήταν ένα στεφάνι από κλαδί ελιάς.

1.3 Αθλήματα Αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων

Οι αρχαίοι Ολυμπιακοί Αγώνες περιελάμβαναν διαφορετικά αγωνίσματα από τους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες. Εκτός από από αγωνίσματα δρόμου, οι αρχαίοι αθλητές αγωνίζονταν και στην πάλη, στην πυγμαχία, στο παγκράτιο, στο πένταθλο, αλλά και σε αρματοδρομίες.

1.3.1 Αγώνες δρόμου

Ο απλός αγώνας δρόμου, το «στάδιον» ήταν το πρώτο αγώνισμα που καθιερώθηκε. Μέχρι τους 15^{ους} Ολυμπιακούς αγώνες οι αθλητές που έπαιρναν μέρος φορούσαν μια μικρή ποδιά, ενώ αργότερα αγωνίζονταν εντελώς γυμνοί, επιδεικνύοντας την επίδοσή τους στο πολεμικό βάδισμα και τρέξιμο. Οι αθλητές ανταγωνίζονταν σε ομάδες τεσσάρων.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες υπήρχαν τέσσερα διαφορετικά είδη δρόμων. Το στάδιο ήταν δρόμος ταχύτητας ενός σταδίου, δηλαδή 600 ποδιών (αντιστοιχεί στο σημερινό δρόμο των 200 μ.). Ο νικητής του δρόμου αυτού λεγόταν σταδιονίκης. Πρώτος σταδιονίκης στην Ολυμπία ήταν ο Ηλείος Κόροιβος. Ο δίαυλος ήταν επίσης δρόμος ταχύτητας, με διπλή διαδρομή του σταδίου, απόσταση δηλαδή 1200 ποδιών. Αντιστοιχεί με το σημερινό δρόμο των 400 μ. Ο δόλιχος (= μακρός), από την άλλη,

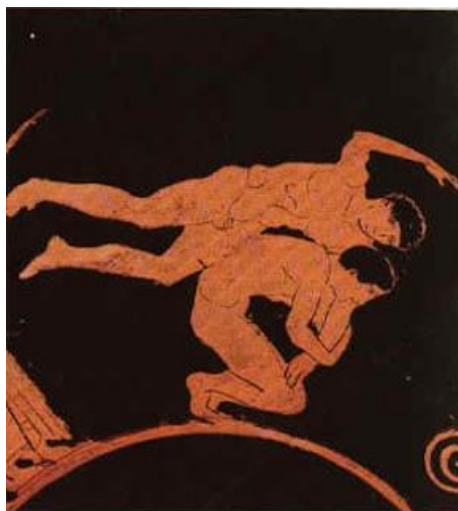
ήταν δρόμος αντοχής 7 έως 24 σταδίων. Τις περισσότερες φορές η απόσταση ήταν καθορισμένη στα 20 στάδια, δηλαδή 3550-3800 μ. Τέλος, ο οπλίτης εισήχθη στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 520 π.Χ., δηλαδή στην 65^η Ολυμπιάδα. Πρόκειται για δρόμο ταχύτητας, όπου ο δρομέας έτρεχε φορώντας χάλκινη αμυντική πανοπλία (κράνος, κνημίδες, ασπίδα). Η διαδρομή του οπλίτη δρόμου ήταν 2 έως 4 στάδια (συνήθως 2 στάδια, όπως ο διάυλος). Ο οπλίτης δρόμος θεωρείται ως επικήδειος αγώνας προς τιμήν κάποιου νεκρού ήρωα. Εκτός των Ολυμπιακών Αγώνων, αναφέρεται και στα Νέμεα, Πύθια, Ίσθμια, Παναθήναια και σε άλλες γιορτές. Ο Πανσανίας αναφέρει ότι στην Ολυμπία, στο ναό του Διός φυλάγονταν 25 χάλκινες ασπίδες τις οποίες μοίραζαν στους οπλιτοδρόμους για την τέλεση των αγώνων.

Δόλιχος

1.3.2 Πάλη

Η πάλη ήταν πολύ δημοφιλές άθλημα. Στην πάλη διακρίνουμε δύο αγωνίσματα. Στο πρώτο, ο αθλητής είχε σκοπό να ρίξει τον αντίπαλο τρεις φορές με τους ώμους στο χώμα, ενώ στο δεύτερο, ο αγώνας συνεχιζόταν ακόμα και στο έδαφος, μέχρι που ο νικημένος αναγκαζόταν να παραδεχτεί την ήττα του σηκώνοντας το χέρι.

Πάλη

1.3.3 Πυγμαχία

Η πυγμαχία ήταν βίαιο και συχνά θανατηφόρο αγώνισμα. Τα χέρια ήταν ενισχυμένα με χοντρά δερμάτινα λουριά από τον αγκώνα μέχρι τις γροθιές, ενώ τα δάχτυλα έμεναν ακάλυπτα, για να κλείνουν σχηματίζοντας γροθιά. Τα λουριά μπορεί να ήταν ενισχυμένα με μικρούς μολυβένιους βόλους ή καρφιά. Σε περίπτωση που ο αγώνας κρατούσε πολλή ώρα χωρίς νικητή, οι αγωνιστές έπρεπε να κάνουν την ονομαζόμενη «κλίμακα». Δηλαδή, οι πυγμάχοι στέκονταν ακίνητοι, χωρίς να αμύνονται ή να αποφεύγουν το χτύπημα, ενώ εναλλακτικά αντάλλασσαν χτυπήματα μέχρι που ένας από τους δυο κατέρρεε.

Αν και έχουμε πολλές μαρτυρίες για τα φοβερά και αιματηρά τραύματα του αγωνίσματος, η τέχνη της πυγμαχίας ήταν άλλη. Νικητής ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί. Ακόμα καλύτερα, ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί, αλλά ούτε και να χτυπήσει τον αντίπαλο, κάνοντάς τον απλά να καταρρεύσει εξουθενωμένος από τις άκαρπες επιθετικές προσπάθειές του.

Πυγμαχία

1.3.4 Παγκράτιο

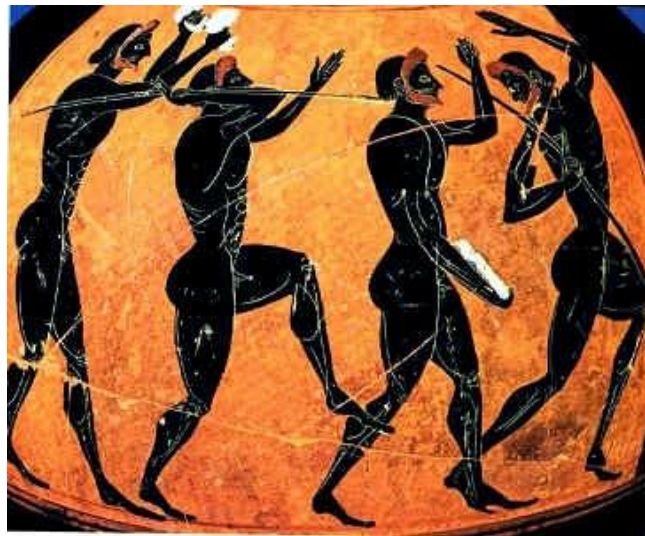
Το δυσκολότερο άθλημα στους Ολυμπιακούς αγώνες ήταν αναμφισβήτητα το παγκράτιο. Ήταν συνδυασμός της πάλης και της πυγμαχίας. Ο νικητής έπρεπε να νικήσει συνδιάζοντας την ευελιξία, αλλά και την δύναμη της γροθιάς, συμβολίζοντας έτσι τον ηρωικό αγώνα του άοπλου πολεμιστή στην μάχη. Σε αντίθεση με την καθεαυτού πυγμαχία, οι αθλητές του παγκρατίου αγωνίζονταν με γυμνά χέρια και δεν χτυπούσαν με την γροθιά, αλλά με τα δάχτυλα της πυγμής. Δυο θρυλικοί αθλητές του παγκρατίου έμειναν στην ιστορία, ο Θεαγένης και ο Πολυδάμας Ανδροσθένης.

Παγκράτιο

1.3.5 Πένταθλο

Το πένταθλο αποτελούνταν από πέντε επί μέρους αγωνίσματα: τροχάδην, άλμα, πάλη, δισκοβολία και ακόντιο. Η διεξαγωγή του πένταθλου άρχιζε με τη ρίψη δίσκου ή με το άλμα, και συνέχιζε με τη ρίψη ακοντίου, τον αγώνα δρόμου και την πάλη. Η εκκίνηση γινόταν από μια ελαστική σανίδα, τον «βατήρα», ενώ οι αθλητές χρησιμοποιούσαν ένα βοηθητικό όργανο, τους «αλτήρες». Η δισκοβολία ήταν αγώνισμα βολής που εξελίχτηκε από την ρίψη πέτρας στην μάχη, και διεξαγόταν αρχικά με απλές πέτρες κάπως μεγάλων διαστάσεων, όπως συμπεραίνουμε από ένα αρχαιολογικό εύρημα στον χώρο της Ολυμπίας. Η τεχνική ρίψης δίσκου είναι απαθανατισμένη σε πολλές αγγειογραφίες, ανάγλυφα και ανδριάντες, το πιο φημισμένο από αυτά είναι ο παγκόσμιος γνωστός δισκοβόλος του Μύρωνα. Το ακόντιο ήταν επίσης εμπνευσμένο από το αντίστοιχο πολεμικό ή κυνηγετικό όπλο, αν και στην προκειμένη μορφή ήταν ειδικά κατασκευασμένο για αποκλειστική αθλητική χρήση. Ήταν κοντότερο, λεπτότερο και ελαφρότερο, ενώ κατέληγε σε μακρύ, μυτερό άκρο.

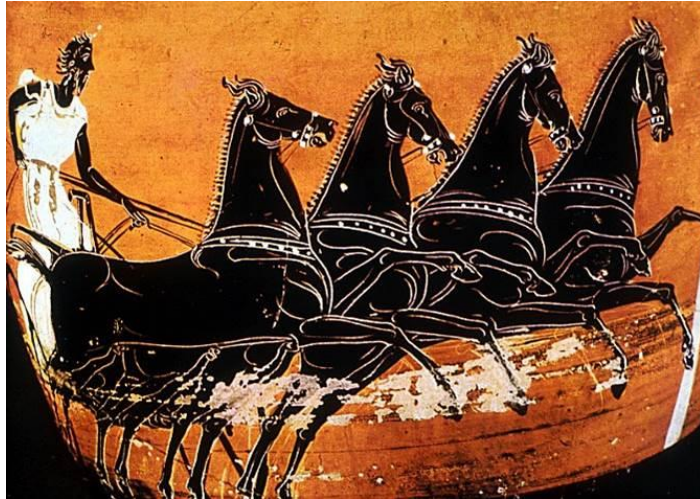
Πένταθλο

1.3.6 Αρματοδρομία

Η αρματοδρομία διεξαγόταν σε ιδιαίτερο στάδιο, το «ιπποδρόμιο», αγνώστων σήμερα διαστάσεων. Ο μηχανισμός εκκίνησης ήταν εφεύρεση του Κληοίτα, την οποία τελειοποίησε ο Αριστείδης. Στο ένα άκρο του ιπποδρομίου ήταν κτισμένος ο στρογγυλός βωμός του Ταράξιππου, αφού τα άλογα πάθαιναν απροσδόκητα πανικό, όταν περνούσαν από το σημείο αυτό. Ο πρώτος αγώνας αρματοδρομίας που αναφέρει η παράδοση είναι αυτός μεταξύ του Πέλοπα και του Οينوμάου, βασιλιά της Πίσας, μύθος που συνδέεται άμεσα με την Ολυμπία. Αρματοδρομίες, επίσης, αναφέρει και ο Όμηρος, στους αγώνες που οργάνωσε ο Αχιλλέας προς τιμήν του νεκρού φίλου του Πατρόκλου. Προστάτης του αγωνίσματος της αρματοδρομίας θεωρούνταν ο θεός Ποσειδώνας.

Ένα από τα αγωνίσματα αρματοδρομιών στην Ολυμπία ήταν το τέθριππο, στο οποίο το άρμα, ένα μικρό ξύλινο δίτροχο όχημα, συρόταν από τέσσερα άλογα. Το μήκος της διαδρομής ήταν δώδεκα γύροι του ιπποδρόμου. Ένα ακόμη άθλημα ήταν η απήνη, όπου το άρμα έσερναν δύο ημίονοι. Στο άθλημα της συνωρίδας, το άρμα το έσερναν δύο άλογα. Στο τέθριππο πάλιν το μήκος της διαδρομής ήταν οκτώ γύροι του ιπποδρόμου, ενώ η συνωρίδα πάλιν εισήχθη ως αγώνισμα στην 128η Ολυμπιάδα (268 π.Χ.).

Στους ομηρικούς χρόνους ηνίοχος ήταν ο ίδιος ο ιδιοκτήτης, αλλά στους ιστορικούς χρόνους οι ηνίοχοι δεν ήταν οι ιδιοκτήτες των αλόγων. Η νίκη, όμως, ανήκε στους ιδιοκτήτες οι οποίοι μάλιστα στέφονταν νικητές, ενώ για τον ηνίοχο το βραβείο ήταν μια μάλλινη ταινία που ο ιππότροφος (ο ιδιοκτήτης δηλαδή του ίππου) του έδενε στο μέτωπο. Για το λόγο αυτό στην Ολυμπία έχουμε ονόματα γυναικών που αναφέρονται ως νικητές στις αρματοδρομίες, παιδιών ή και πόλεων. Οι ηνίοχοι κατά την εκτέλεση του αγωνίσματος επεδίωκαν να καταλάβει το άρμα την εσωτερική πλευρά του ιπποδρόμου, προκειμένου να διανύσουν μικρότερη απόσταση.

Αρματοδρομία

1.4 Διάσημοι Αθλητές Αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων

Η συμμετοχή κάθε αθλητή στους Ολυμπιακούς Αγώνες θεωρούνταν από τον ίδιο και τον περίγυρό του η σημαντικότερη εμπειρία της ζωής του. Κατά τη διάρκεια των δώδεκα αιώνων που οργανώνονταν οι αγώνες, από τους χώρους της Ολυμπίας πέρασαν μεγάλοι αθλητές που με τις νίκες τους απέκτησαν θρυλικές διαστάσεις και έμειναν αθάνατοι στη συνείδηση του κόσμου. Στη συνέχεια παρατίθενται σύντομες πληροφορίες για ορισμένους από τους ξακουστούς Ολυμπιονίκες.

1.4.1 Ο Βαραζντά

Ο Βαραζντά ήταν ένας αθλητής από την Αρμενία ο οποίος κέρδισε στους 291^{ους} Ολυμπιακούς αγώνες στην πυγμαχία. Ο Βαραζντά με το πλεονέκτημα της δυνατής προπόνησης, έγινε ο νικητής σε διάφορους αγώνες πυγμαχίας που έγιναν στην Ελλάδα. Αργότερα κατάφερε τον μεγαλύτερο του θρίαμβο, όταν έγινε πρωταθλητής στην Ολυμπιάδα του 385 μ.Χ.

1.4.2 Η Κυνίσκα από την Σπάρτη

Αν και οι άνδρες ήταν οι μόνοι που τους επέτρεπαν αρχικά να αγωνίζονται στους Ολυμπιακούς Αγώνες, αυτό άλλαξε σύντομα. Αρκετές γυναίκες έλαβαν μέρος στους αρχαίους αγώνες, και κέρδισαν ακόμη. Η πιο διάσημη από αυτές ήταν η Κυνίσκα από την Σπάρτη, η πρώτη γυναίκα που κέρδισε στους αγώνες. Με την επιτυχία της αυτή άνοιξε τον δρόμο για πολλές άλλες γυναίκες, και βοήθησε να μπουν σε μια νέα εποχή στον κόσμο των αθλημάτων. Η Κυνίσκα και η υπόλοιπη ανδρική ομάδα της κατάφεραν να κερδίσουν στην αρματοδρομία με τέσσερα άλογα το 396 π.Χ και ξανά το 392 π.Χ. Η Κυνίσκα ήταν η πιο διακεκριμένη γυναίκα αθλήτρια του αρχαίου κόσμου και πολλοί ιστορικοί την χρησιμοποιούν σαν ένα σύμβολο της κοινωνικής ανέλιξης της γυναίκας και την αρχή του κινήματος για ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες.

1.4.3 Ο Ονομαστός από τη Σμύρνη

Ο Ονομαστός από την Σμύρνη ήταν ο πρώτος Ολυμπιονίκης της πυγμαχίας, στην 23^η Ολυμπιάδα του 688 π.Χ., όταν το αγώνισμα αυτό προστέθηκε στα υπόλοιπα. Σύμφωνα με τους αρχαίους ιστορικούς, ο Ονομαστός δεν ήταν μόνον ο πρώτος Ολυμπιονίκης της πυγμαχίας, αλλά έγραψε επίσης και τους κανονισμούς της αρχαίας Ελληνικής πυγμαχίας. Ο Ονομαστός επίσης, κατέχει και ένα ρεκόρ το οποίο παραμένει αξιοσημείωτο ακόμη και σήμερα. Μετά από εκατοντάδες αρχαίες και σύγχρονες Ολυμπιάδες, είναι ακόμη ο πυγμάχος με τους περισσότερους τίτλους, έχοντας κερδίσει 4 μετάλλια .

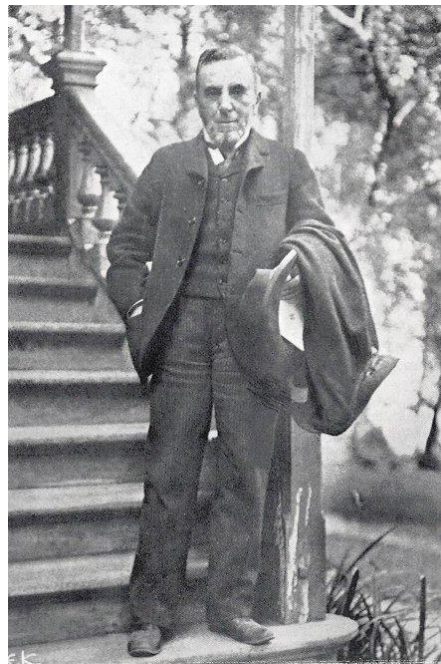
1.5 Η αναβίωση των Αγώνων

Στις 18 Ιουνίου 1894, ο Πιερ ντε Κουμπερτέν, Γάλλος παιδαγωγός και ιστορικός οργάνωσε συνέδριο στο Παρίσι, όπου παρουσίασε τα σχέδιά του σε εκπροσώπους αθλητικών επιτροπών από 11 χώρες. Μετά την αποδοχή των προτάσεών του, έπρεπε να επιλεγεί η ημερομηνία διεξαγωγής των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Ο Κουμπερτέν πρότεινε να διεξαχθούν οι πρώτοι Αγώνες στο Παρίσι το 1900, όπου και θα συνέπιπταν με τη Διεθνή Έκθεση που θα

διοργανωνόταν εκείνη την περίοδο στην πόλη. Οι εκπρόσωποι των χωρών, όμως, θεώρησαν πως μια περίοδος αναμονής έξι ετών θα μείωνε το ενδιαφέρον του κοινού και αποφάσισαν έτσι οι Αγώνες να διεξαχθούν το 1896. Το επόμενο θέμα που έπρεπε να λυθεί ήταν η επιλογή της διοργανώτριας πόλης. Παραμένει ακόμη μυστήριο πως επιλέχθηκε τελικά η Αθήνα να διοργανώσει τους Αγώνες. Κάποιες πηγές αναφέρουν πως τα μέλη του συνεδρίου πρότειναν αρχικά το Λονδίνο, αλλά ο Κουμπερτέν διαφωνούσε. Μετά από σύντομη συζήτηση με τον Έλληνα εκπρόσωπο Δημήτριο Βικέλα, ο Κουμπερτέν πρότεινε την Αθήνα. Ο Βικέλας επισημοποίησε την πρόταση στις 23 Ιουνίου και οι εκπρόσωποι ενέκριναν ομόφωνα αυτή την απόφαση, μιας και η Ελλάδα ήταν ο επίσημος τόπος διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων κατά την αρχαιότητα. Επιπλέον, ο Βικέλας εκλέχθηκε πρώτος πρόεδρος της νεοϊδρυθείσας Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ).

Πιερ ντε Κουμπερτέν

Δημήτριος Βικέλας

2. Οι συμβολισμοί των Ολυμπιακών Αγώνων

2.1 Ολυμπιακή Εκεχειρία

2.1.1 Στο παρελθόν

Η εκεχειρία που ετυμολογικά σημαίνει «κράτημα χειρών», καθιερώθηκε στην αρχαία Ελλάδα τον 9ο αι. π.Χ. με την υπογραφή μιας συμφωνίας μεταξύ τριών βασιλιάδων, του Ίφιτου της Ηλίδας, του Κλεισθένη της Πίσας και του Λυκούργου της Σπάρτης. Οι υπόλοιπες Ελληνικές πόλεις-κράτη ακολούθως επικύρωσαν αυτή την συμφωνία, χάρη στην οποία η διαρκής και αναγνωρισμένη ασυλία του ιερού της Ολυμπίας και της περιοχής της Ηλείας, έγινε πραγματικότητα. Επιπροσθέτως, κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας, οι αθλητές, οι καλλιτέχνες και οι οικογένειές τους, καθώς επίσης και οι απλοί οδοιπόροι, μπορούσαν να ταξιδεύουν με πλήρη ασφάλεια για να συμμετάσχουν ή να παρακολουθήσουν τους Ολυμπιακούς αγώνες και κατόπιν να επιστρέψουν στις ιδιαίτερες πατρίδες τους.

Καθώς πλησίαζε η έναρξη των Αγώνων, η Ιερή Εκεχειρία διακηρυσσόταν και αναγγελλόταν από τους «σπονδοφόρους», πολίτες της Ηλίδας που ταξίδευαν σε όλο τον ελληνικό κόσμο από πόλη σε πόλη για να διαδώσουν το μήνυμα. Μια επιγραφή που περιγράφει την εκεχειρία ήταν γραμμένη σ' ένα ορειχάλκινο δίσκο που επιδεικνυόταν στην Ολυμπία. Από την έβδομη μέρα, πριν από την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων μέχρι την έβδομη μέρα μετά το πέρας τους, οι πόλεμοι σταματούσαν έτσι ώστε οι αθλητές, απαλλαγμένοι από στρατιωτικές υποχρεώσεις, να μπορούν να ταξιδέψουν, για να συμμετάσχουν στους Αγώνες. Κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας, οι πόλεμοι διακόπτονταν, απαγορευόταν στους στρατούς να εισέλθουν στην Ηλίδα ή να απειλήσουν τους Αγώνες και απαγορεύονταν οι νομικές διαφορές και η εκτέλεση των θανατικών ποινών.

Η Ολυμπιακή εκχειρία ως επί το πλείστον τηρήθηκε πιστά αν και ο ιστορικός Θουκυδίδης εξιστορεί ότι απαγορεύτηκε στους Λακεδαιμόνιους η συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες, μετά από την επίθεσή τους σ' ένα φρούριο του Λεπραίου - πόλη της Ηλίδας - κατά τη διάρκεια της εκχειρίας. Οι Λακεδαιμόνιοι παραπονέθηκαν ότι η εκχειρία δεν είχε ακόμα αναγγελθεί κατά τη στιγμή της επίθεσης. Οι Ηλείοι όμως τους επέβαλλαν πρόστιμο, όπως όριζε ο νόμος.

2.1.2 Στο παρόν

Στην σύγχρονη εποχή, η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων, το 1896, δεν ακολουθήθηκε από την αναβίωση και του θεσμού της ολυμπιακής εκχειρίας. Προφανώς στην αρχή, δηλαδή στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα υπήρχαν σοβαροί πρακτικοί λόγοι που εμπόδιζαν την εφαρμογή μιας παγκόσμιας εκχειρίας κατά τη διάρκεια των Αγώνων. Στις μέρες μας όμως η τεχνολογία και οι διεθνείς οργανισμοί έχουν εξελιχθεί σε βαθμό που θα μπορούσε σίγουρα να γίνει μια προσπάθεια για την εφαρμογή ολυμπιακής εκχειρίας. Παρόλα αυτά οι προσπάθειες παραμένουν ελάχιστες, ασημαντες και ατελέσφορες, καθώς η πολιτική στήριξή τους είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Έτσι, η Ολυμπιακή Εκχειρία παραμένει στις μέρες μας μια ευρέως άγνωστη και ξεχασμένη, για την διεθνή κοινότητα. πλευρά των αυθεντικών Ολυμπιακών Αγώνων.

Την παραμονή των Ολυμπιακών Αγώνων του 1992, άρχισε μία σύγχρονη προσπάθεια για την αναβίωση του θεσμού της Ολυμπιακής Εκχειρίας. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) κάλεσε για την τήρηση της Ολυμπιακής Εκχειρίας, ώστε αθλητές από την πρώην Γιουγκοσλαβία να συμμετάσχουν στους Αγώνες της XXIII Ολυμπιάδας στη Βαρκελώνη. Πρωτοβουλίες εκχειρίας προωθήθηκαν και τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 1994, 1998 και 2000 αλλά και των χειμερινών αγώνων.

Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή προχώρησε πρόσφατα στο να ιδρύσει το Διεθνές Ίδρυμα Ολυμπιακής Εκεχειρίας και το Διεθνές Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας και βρίσκεται πάντα σε συνεργασία με τις εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις. Το Κέντρο είναι ένας διεθνής Μη Κυβερνητικός Οργανισμός, με έδρα την Αρχαία Ολυμπία και γραφεία στην Αθήνα. Σήμερα, Πρόεδρος του Διεθνούς Κέντρου Ολυμπιακής Εκεχειρίας είναι ο πρόεδρος της ΔΟΕ Ζακ Ρογκ και αντιπρόεδροι η Ελληνίδα πολιτικός Φάνη Πετραλιά και ο πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδας Γιώργος Παπανδρέου.

Στις 3 Νοεμβρίου 2003, 190 κράτη-μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), αριθμός-ρεκόρ στην ιστορία του οργανισμού, συγκληδεμόνευσαν ψήφισμα που κατέθεσε η Ελλάδα καλώντας όλα τα έθνη να συμμετάσχουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004 με 16 μέρες ειρήνης.

2.2 Η Ολυμπιακή Φλόγα

Η Ολυμπιακή Φλόγα είναι ένα από τα σύμβολα του Ολυμπιακού Κινήματος με οικουμενική απήχηση και σημασία. Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων καίει μέρα και νύκτα σε ειδικό βωμό μέσα στο Ολυμπιακό Στάδιο της πόλης που τους φιλοξενεί. Η παρουσία της σε περίοπτη θέση στους Ολυμπιακούς Αγώνες, θυμίζει σε όλους τον αρχαίο ελληνικό μύθο του Προμηθέα και της κλοπής της φωτιάς από το Δία, με την οποία οι άνθρωποι, λαμβάνοντάς την ως δώρο και ύψιστη ευεργεσία, μπόρεσαν να ελέγξουν τη Φύση και να δημιουργήσουν Πολιτισμό. Συν τοις άλλοις, η Ολυμπιακή Φλόγα αποτελεί τον συνδεδετικό κρίκο ανάμεσα στους σύγχρονους και τους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες, παραπέμποντας στην ιερή φλόγα της θεάς Εστίας που έκαιγε άσβεστη στο Πρυτανείο της Ολυμπίας, στον κοινό βωμό όλων των Ελλήνων. Η Ολυμπιακή Φλόγα εμφανίστηκε και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Άμστερνταμ το 1928, ενώ η τελετή αφής και η λαμπαδηδρομία εισήχθησαν κατά τους Θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου το 1936.

Στιγμιότυπο από την τελετή αφής της Φλόγας

2.3 Τελετή Έναρξης

Η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων θεωρείται πλέον ως η μεγαλύτερη γιορτή κάθε 4 χρόνια. Κάθε πόλη που τους φιλοξενεί, μέσα από αυτήν προσπαθεί να περάσει την ιστορία της στον υπόλοιπο κόσμο. Έχει πλέον καθιερωθεί οι τελετές να γίνονται την Παρασκευή πριν το πρώτο Σαββατοκύριακο των Αγώνων. Το πρωτόκολλο που ακολουθεί την τελετή είναι αυστηρό και θα το συναντήσουμε παντού το ίδιο. Έτσι, αρχικά, ο Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής ΔΟΕ μαζί με τον πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής, υποδέχονται τον αρχηγό του κράτους που τους διοργανώνει μέσα στο στάδιο. Στη συνέχεια ακολουθεί η παρέλαση των αθλητών. Πριν από κάθε αποστολή προηγείται μια ταμπέλα με το όνομα της συμμετέχουσας χώρας και η σημαία της. Η παρουσίαση γίνεται σύμφωνα με το αλφάβητο της διοργανώτριας χώρας. Εξάιρεση αποτελούν η Ελλάδα που πάντα εισέρχεται πρώτη στο στάδιο και η διοργανώτρια χώρα που εισέρχεται τελευταία.

Αμέσως μετά ακολουθεί ο λόγος του προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής, ο οποίος πάντα τελειώνει με την φράση “I have the honour of inviting ..., President of the International Olympic Committee, to speak”, καλώντας έτσι τον πρόεδρο της ΔΟΕ να πάρει το λόγο. Ο λόγος του προέδρου της ΔΟΕ, πάντα τελειώνει με την φράση, , “I have the honour of inviting ... (the Head of State) to proclaim open the Games of the... Olympiad of the modern era.” Στη συνέχεια, ο αρχηγός του κράτους κηρύσσει την έναρξη των αγώνων λέγοντας στην μητρική του γλώσσα τα παρακάτω “I declare open the Games of ... (name of City) celebrating the ... Olympiad of the modern era.” (π.χ. Κηρύσσω την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας και τον εορτασμό της 28ης Ολυμπιάδος της σύγχρονης εποχής). Ακολουθεί ο Ολυμπιακός Ύμνος. Κατα τη διάρκεια της ανάκρουσής του, η Ολυμπιακή σημαία εισέρχεται (οριζόντια) στο στάδιο και υψώνεται σε ιστό μέσα σε αυτό. Η τελετή συνεχίζεται με την Ολυμπιακή Λαμπαδηδρομία και το άναμμα του βωμού. Αθλητές φέρνουν την Ολυμπιακή φλόγα μέσα στο στάδιο και δίνοντας ο ένας στον άλλον την δάδα τελικά ανάβουν τον βωμό. Βασικά κομμάτια της τελετής είναι και ο όρκος των αθλητών και των κριτών, όπως και ο ύμνος της διοργανώτριας χώρας, ενώ η τελετή ολοκληρώνεται με το καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

2.4 Ολυμπιακή Σημαία

Η Ολυμπιακή σημαία, το σύμβολο των Ολυμπιακών Αγώνων έχει πέντε συμπλεκόμενους μεταξύ τους κύκλους χρώματος μπλε, κίτρινου, μαύρου, πράσινου, κόκκινου σε ένα λευκό υπόβαθρο. Κάθε κύκλος από αυτούς αντιστοιχεί και σε μια από τις πέντε κατοικήσιμες ηπείρους και αντίστοιχα ο μπλε κύκλος αντιστοιχεί στην Ευρώπη, ο κίτρινος στην Ασία, ο μαύρος στην Αφρική, ο πράσινος στην Ωκεανία και τέλος ο κόκκινος στην Αμερική.

Το λευκό πλαίσιο αναπαριστά το γεγονός πως οι αθλητές θα αγωνιστούν με τίμια μέσα, και ο σκοπός τους είναι αγνός: Ο αγώνας αυτός καθ'αυτός. Η σημαία των ολυμπιακών αγώνων έχει και ένα άλλο παγκόσμιο ενωτικό χαρακτήρα. Οι σημαίες της συντριπτικής πλειοψηφίας των κρατών του κόσμου αποτελούνται από τον συνδυασμό 2 ή περισσότερων χρωμάτων από τα έξι της ολυμπιακής σημαίας π.χ. Ελλάδα -> λευκό-μπλε, Ισπανία -> κίτρινο-κόκκινο, Η.Π.Α. -> λευκό-κόκκινο-μπλε κτλ. Οι πέντε Ολυμπιακοί κύκλοι σχεδιάστηκαν το 1913, υιοθετήθηκαν το 1914 και παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αμβέρσας το 1920.

Ολυμπιακή Σημαία

2.5 Ολυμπιακός Ύμνος

Ο Ολυμπιακός Ύμνος είναι μια μουσική σύνθεση που συντέθηκε για τους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 1896 από τον Σπύρο Σαμάρα, σε ποίηση του Κωστή Παλαμά. Κατά τις επόμενες Ολυμπιάδες, η εκάστοτε διοργανώτρια χώρα ανέθετε σε διάφορους συνθέτες τη σύνθεση ενός ξεχωριστού ύμνου. Το 1958 όμως ο ύμνος των Σαμάρα / Παλαμά επελέγη από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή ως ο επίσημος ύμνος του Ολυμπιακού Κινήματος και από την Ολυμπιάδα της Ρώμης το 1960 ανακρούεται στις τελετές έναρξης και λήξης κάθε Ολυμπιάδας, συνήθως μεταγλωττισμένος στη γλώσσα της διοργανώτριας χώρας. Η αρχική παρτιτούρα βρίσκεται στην έδρα της ΔΟΕ στη Λωζάνη.

Στίχοι Ολυμπιακού Ύμνου

Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα

του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού

Κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα

στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού

Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι

Στων ευγενών αγώνων λάμπσε την ορμή

Και με το αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι

και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί

και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί

Κάμποι, βουνά και θάλασσες φέγγουνε μαζί σου

σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός

Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου

Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου

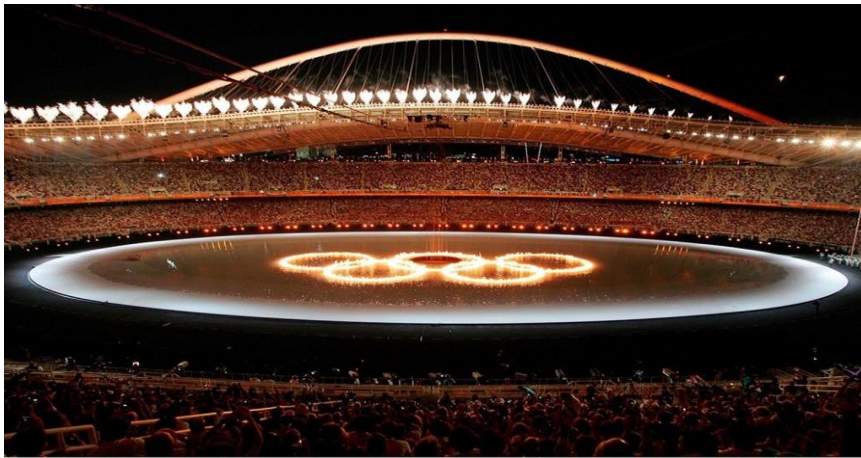
Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, κάθε λαός, κάθε λαός.

Κατά τη διάρκεια των τελετών έναρξης από την καθιέρωση της ανάκρουσης του ύμνου κατά την έπαρση της Ολυμπιακής σημαίας, ο ύμνος αποδόθηκε σε σχεδόν όλες τις γλώσσες.

2.6 Ο Όρκος των Αθλητών

Ο Όρκος των Αθλητών είναι ο όρκος που απαγγέλλεται από αθλητή ή αθλήτρια της διοργανώτριας χώρας για λογαριασμό όλων των αθλητών που συμμετέχουν στους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η τελετή έχει ως εξής: Πάνω σε μια εξέδρα, που είναι καλυμμένη με τη Σημαία των Ολυμπιακών Αγώνων, ανεβαίνει ένας αθλητής της χώρας, που διοργανώνει τους Αγώνες, ενώ γύρω - γύρω αθλητές κρατούν τις σημαίες όλων των χωρών που συμμετέχουν. Ο αθλητής, κρατώντας με το αριστερό χέρι την Ολυμπιακή Σημαία και υψωμένο μπροστά το δεξί, ορκίζεται για λογαριασμό όλων των αθλητών, τον εξής όρκο: «Στο όνομα όλων των αγωνιζομένων, υπόσχομαι ότι θα λάβουμε μέρος σε αυτούς τους Ολυμπιακούς Αγώνες, σεβόμενοι και ακολουθώντας τους κανόνες οι οποίοι τους διέπουν, με τη δέσμευση να αθλούμαστε χωρίς απαγορευμένες μεθόδους και ουσίες μέσα στο αληθινό πνεύμα της ευγενούς άμιλλας, για τη δόξα του αθλητισμού και την τιμή των ομάδων μας».

Ο Ολυμπιακός όρκος, γραμμένος από τον Βαρόνο Πιερ ντε Κουμπερτέν, τον εμπνευστή των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, απαγγέλθηκε για πρώτη φορά από τον Victor Boin στους θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες το 1920 στην Αμβέρσα. Το κείμενο του όρκου έχει υποστεί μικρές αλλαγές από τότε. Ο όρκος που απαγγέλθηκε από το 1920 ήταν: «Ορκιζόμαστε ότι θα πάρουμε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες σε πνεύμα ιπποτισμού. Για την τιμή της χώρας μας και για τη δόξα του αθλητισμού». Αργότερα ο όρος «όρκος» αντικαταστάθηκε με τον όρο «υπόσχεση» και ο όρος «χώρα» με τον όρο «ομάδα». Η φράση σχετικά με τη χρήση ουσιών προστέθηκε το 2000 στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ.

Τελετή Έναρξης Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνας 2004

2.7 Έπαθλα

Το 1896 τα μετάλλια των νικητών ήταν αργυρά. Το έθιμο της απονομής χρυσού-αργυρού-χάλκινου μεταλλίου για τις τρεις πρώτες θέσεις χρονολογείται από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1904 και από τότε έχει υιοθετηθεί και από πολλές άλλες αθλητικές διοργανώσεις. Το κόσμημα των μεταλλίων είναι ευθύνη της διοργανώτριας πόλης. Από το 1928 μέχρι το 1968 το σχέδιο ήταν πάντα το ίδιο: η μία όψη έδειχνε ένα σχέδιο του Φλωρεντίνου καλλιτέχνη Τζιουζέπε Κασιόλι με κείμενο με την διοργανώτρια πόλη, ενώ η άλλη όψη έδειχνε ένα άλλο σχέδιο ενός Ολυμπιακού πρωταθλητή.

Από το 1972 μέχρι το 2000 το σχέδιο του Κασιόλι (ή κάποια ελαφριά παραλλαγή του) παρέμεινε στη μία όψη, ενώ η άλλη όψη είχε ένα σχέδιο εθίμου από τη διοργανώτρια πόλη. Μετά τη διαπίστωση πως το σχέδιο του Κασιόλι έδειχνε ένα Ρωμαϊκό αμφιθέατρο για Αγώνες που ήταν αρχικά Ελληνικοί, δημιουργήθηκε ένα νέο σχέδιο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας 2004. Τα μετάλλια των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων είχαν πιο ποικίλα θέματα.

Μετάλλια Ολυμπιακών Αγώνων Λονδίνο 2012

2.8 Τελετή Λήξης

Η τελετή λήξης σε αντίθεση με αυτή της έναρξης έχει έναν πιο χαλαρό χαρακτήρα. Ένα από τα κύρια σημεία της είναι, αρχικά, η είσοδος των σημαιών των χωρών που συμμετείχαν. Συνήθως μπαίνουν όλες μαζί, αλλά στην κορυφή της πομπής βρίσκονται οι σημαίες της διοργανώτριας χώρας, της επόμενης χώρας που θα τους διοργανώσει αλλά και της Ελλάδας. Ακολουθεί η είσοδος των αθλητών που συμμετείχαν. Αυτή δεν γίνεται με κάποια σειρά, αλλά μπερδεμένα. Επόμενο σημείο είναι η ανάκρουση των Εθνικών Ύμνων της Ελλάδας (ως φόρος τιμής για την χώρα που γέννησε τους Αγώνες-καθιερώθηκε το 1928), της χώρας που διοργανώθηκαν και της χώρας που θα διοργανωθούν οι Αγώνες.

Έπειτα μπαίνει στο στάδιο η Ολυμπιακή σημαία της Αμβέρσας. Τη φέρνει μέσα στο στάδιο ο δήμαρχος της διοργανώτριας πόλης, ο οποίος την παραδίδει στον πρόεδρο της ΔΟΕ. Στη συνέχεια, η Ολυμπιακή σημαία παραδίδεται στην επόμενη διοργανώτρια πόλη. Μάλιστα, ο πρόεδρος της ΔΟΕ την παραδίδει στον δήμαρχο της πόλης. Η επόμενη διοργανώτρια πόλη παρουσιάζει ένα μικρό καλλιτεχνικό δρώμενο. Λίγο πριν το σβήσιμο της Ολυμπιακής φλόγας στον βωμό, ο Πρόεδρος της ΔΟΕ κηρύσσει την λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων και καλεί όλη την νεολαία της γης να συγκεντρωθεί στην επόμενη διοργανώτρια πόλη και τον εορτασμό των Αγώνων της Ολυμπιάδας. Η τελετή ολοκληρώνεται με ένα καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Τελετή Λήξης Ολυμπιακοί Αγώνες Αθήνα 2004

3. Αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων

3.1 Τοξοβολία

Η τοξοβολία είναι ένα από τα παλιότερα ολυμπιακά αθλήματα, αφού μπήκε στις Ολυμπιάδες το 1900 στο Παρίσι. Όμως, μετά το 1920 το άθλημα αφαιρέθηκε από το πρόγραμμα και μπήκε ξανά το 1972 στο Μόναχο με ανδρικά και γυναικεία αγωνίσματα.

Τοξοβολία

3.2 Στίβος

Ο στίβος στους Ολυμπιακούς Αγώνες αποτελεί βασικό άθλημα. Διεξάγεται από την Α΄ Ολυμπιάδα του 1896 της Αθήνας και είναι άμεσα συνδεδεμένος με την ίδια την αναβίωση και την τέλεση των αγώνων. Ουσιαστικά, χωρίς το στίβο ολυμπιάδες δεν νοούνται. Με τον όρο στίβος χαρακτηρίζεται και το σύνολο των αγωνισμάτων, ειδικότερα του κλασικού αθλητισμού, που διεξάγονται στο χώρο αυτό και στον οποίο περιλαμβάνονται: 1. Αγώνες δρόμου: αγώνες ταχύτητας (αθλητών), αγώνες ημιαντοχής (1 μίλι, κλπ), αγώνες αντοχής και σκυταλοδρομίες, 2. αθλήματα Ρίψεων (δισκοβολία-ακοντισμός-σφυροβολία-σφαιροβολία), 3. Άλματα (εις μήκος, εις ύψος) και 4. Μικτά Αγωνίσματα (δέκαθλο, πένταθλο, έπταθλο κλπ.).

Στίβος

3.3 Αντιπέριση

Η αντιπέριση ή μπάντμιντον, όπως είναι γνωστό διεθνώς το άθλημα, αποτελεί ολυμπιακό άθλημα από το 1992, τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες.

Αντιπέριση (badminton)

3.4 Μπέιζμπολ

Το μπέιζμπολ αν και παλιό άθλημα εντάχθηκε στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων μόλις το 1992 μαζί με το αντίστοιχο γυναικείο άθλημα του σόφτμπολ. Όμως, αναφέρεται πως είχε συμπεριληφθεί ως άθλημα επίδειξης ήδη από την Ολυμπιάδα του 1904 στο Σεντ Λούις.

Μπέιζμπολ

3.5 Καλαθοσφαίριση

Η καλαθοσφαίριση εντάχθηκε στα ολυμπιακά αθλήματα της ανδρικής κατηγορίας κατά τους Αγώνες του Βερολίνου (1936) και από τότε βρίσκεται μόνιμα στο πρόγραμμα των Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων. Νωρίτερα, είχε παρουσιαστεί δύο φορές ως άθλημα επίδειξης, το 1904 και το 1924. Το γυναικείο τουρνουά προστέθηκε στους Αγώνες του Μόντρεαλ (1976). Διοργανώτρια αρχή είναι η Διεθνής Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης (FIBA) σε συνεργασία με τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή.

Καλαθοσφαίριση (basketball)

3.6 Πετοσφαίριση

Το άθλημα της πετοσφαίρισης (βόλεϊ), τόσο το αντρικό όσο και το γυναικείο, συμπεριλήφθηκε στις σύγχρονες Ολυμπιάδες από την Ολυμπιάδα του Τόκιο το 1964. Αν και το βόλεϊ είχε περιληφθεί ως άθλημα επίδειξης στην Ολυμπιάδα του 1924 στο Παρίσι, χρειάστηκε να περάσουν 40 χρόνια για να γίνει ολυμπιακό άθλημα. Το 1992 στη Βαρκελώνη συμπεριλήφθηκε ως άθλημα επίδειξης και το μπιτς βόλεϊ, το οποίο από το 1996 αποτελεί επίσημο ολυμπιακό αγώνισμα για άνδρες και γυναίκες.

Μπιτς βόλεϊ (beach volley)

3.7 Ποδηλασία

Η ποδηλασία είναι από τα κλασικά ολυμπιακά αθλήματα, αφού διεξάγεται στις Ολυμπιάδες από το 1896 στην Αθήνα. Αγώνες ποδηλασίας έγιναν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906. Από το 1984 στο Λος Άντζελες μπήκαν στο πρόγραμμα και αγώνες γυναικών. Στις Ολυμπιάδες διεξάγονται τέσσερις κατηγορίες ποδηλατικών αγωνισμάτων: Ποδηλασία πίστας, Ποδηλασία δρόμου, Ορεινή ποδηλασία, Ποδηλασία BMX.

Ποδηλασία Πίστας

3.8 Πυγμαχία

Η πυγμαχία είναι ένα από τα παλιότερα ολυμπιακά αθλήματα, αφού μπήκε στις Ολυμπιάδες το 1904 στο Σεντ Λούις των ΗΠΑ. Από τότε διεξάγεται συνεχώς με εξαίρεση την Ολυμπιάδα της Στοκχόλμης το 1912. Επίσης, αγώνες πυγμαχίας δεν διεξήχθησαν στους μεσοολυμπιακούς του 1906 στην Αθήνα. Η πυγμαχία είναι το μοναδικό άθλημα, στο οποίο δεν διεξάγονται αγώνες γυναικών στις Ολυμπιάδες. Οι αθλητές της πυγμαχίας αγωνίζονται σε κατηγορίες ανάλογα με το βάρος τους. Οι κατηγορίες αυτές έχουν αλλάξει πολλές φορές στην πορεία των Ολυμπιάδων. Το 1904 ήταν επτά, το 1908 μειώθηκαν σε πέντε και από το 1920 έγιναν οκτώ. Ως το 1936 το βάρος των πυγμάχων υπολογιζόταν σε λίβρες (pounds). Από το 1948 υπολογίζεται σε χιλιόγραμμα.

Πυγμαχία

3.9 Κανόε καγιάκ

Το κανόε καγιάκ είναι από τα παλιά ολυμπιακά αθλήματα, αφού εντάχθηκε στις Ολυμπιάδες το 1936 στο Βερολίνο. Προηγουμένως, υπήρξε άθλημα επίδειξης το 1924 στο Παρίσι με έξι αγωνίσματα. Το 1948 στο Λονδίνο μπήκαν στο πρόγραμμα και οι αγώνες γυναικών. Εκτός από τους αγώνες ταχύτητας (σπριντ), το 1972 στο Μόναχο μπήκε για πρώτη φορά και το αγώνισμα του σλάλομ, το οποίο διεξάγεται μόνιμα από το 1992 στη Βαρκελώνη.

Κανόε καγιάκ

3.10 Καταδύσεις

Οι καταδύσεις είναι από τα παλιότερα ολυμπιακά αθλήματα. Μπήκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1904 στο Σεντ Λούις των ΗΠΑ. Τα αγωνίσματα γυναικών ξεκίνησαν το 1912 στη Στοκχόλμη. Καταδύσεις διεξήχθησαν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906 στην Αθήνα. Οι καταδύσεις ανήκουν στα αθλήματα του υγρού στίβου μαζί με την υδατοσφαίριση και τη συγχρονισμένη κολύμβηση.

Καταδύσεις

3.11 Ιππασία

Η ιππασία είναι ένα από τα παλιότερα ολυμπιακά αθλήματα, αφού μπήκε στις Ολυμπιάδες το 1900 στο Παρίσι. Από το 1912 διεξάγεται συνεχώς. Είναι το μόνο άθλημα που δεν υπάρχουν ξεχωριστά ανδρικά και γυναικεία αγωνίσματα, αλλά σε καθένα από τα τρία αγωνίσματα μπορούν να συμμετέχουν είτε ιππείς είτε αμαζόνες. Επίσης, εκτός από τον νικητή αθλητή που κερδίζει μετάλλιο, βραβεύεται και ο ίππος με ειδικό έπαθλο.

Ιππασία

3.12 Ξιφασκία

Η ξιφασκία ή σπλομαχία, όπως λέγεται μερικές φορές, αποτελεί ένα από τα βασικά ολυμπιακά αθλήματα. Περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων από την Α΄ Ολυμπιάδα το 1896 στην Αθήνα. Γυναικεία αγωνίσματα μπήκαν στους αγώνες από το 1924 στο Παρίσι. Αγώνες ξιφασκίας διεξήχθησαν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906 στην Αθήνα.

Ξιφασκία

3.13 Χόκεϊ

Το χόκεϊ σε χόρτο είναι από τα παλιότερα Ολυμπιακά Αθλήματα, αφού εντάχθηκε στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων το 1908. Από το 1980 διεξάγεται και τουρνουά γυναικών.

Χόκεϊ επί χόρτου

3.14 Ποδόσφαιρο

Το ποδόσφαιρο στις σύγχρονες Ολυμπιάδες συμπεριλήφθηκε σε όλες τις διοργανώσεις εκτός από το 1896 και το 1932. Το γυναικείο τουρνουά προστέθηκε το 1996.

Ποδόσφαιρο

3.15 Γυμναστική

Η γυμναστική περιλαμβάνεται στους Ολυμπιακούς Αγώνες από την Α΄ Ολυμπιάδα του 1896 στην Αθήνα και αποτελεί ένα από τα βασικά ολυμπιακά αθλήματα. Το 1928 στην Ολυμπιάδα του Άμστερνταμ προστέθηκαν και τα γυναικεία αγωνίσματα γυμναστικής. Ως το 1980 στις Ολυμπιάδες γινόταν μόνο η ενόργανη γυμναστική. Από το 1984 στο Λος Άντζελες προστέθηκε και η ρυθμική γυμναστική που είναι καθαρά γυναικείο άθλημα. Το 2000 στο Σίδνεϊ μπήκε το τραμπολίνο. Αγώνες ενόργανης γυμναστικής υπήρχαν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906 στην Αθήνα.

Ενόργανη γυμναστική (κρίκοι)

Η ρυθμική γυμναστική είναι ένα άθλημα στο οποίο άτομα ή ομάδες αθλητριών (από 2 έως 6 άτομα) χειρίζονται ένα ή περισσότερα από τα εξής όργανα: σχοινί, κορύνες (δύο ανά αθλήτρια), στεφάνι, μπάλα και κορδέλα.

Ρυθμική γυμναστική

3.16 Χειροσφαίριση

Το χάντμπολ ή χειροσφαίριση εντάχθηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1936. Στη συνέχεια αποσύρθηκε και ξανάγινε ολυμπιακό άθλημα το 1972.

Χειροσφαίριση (handball)

3.17 Τζούντο

Το τζούντο είναι από τα νεότερα ολυμπιακά αθλήματα, αφού μπήκε στις Ολυμπιάδες το 1964 στο Τόκιο. Το 1968 στο Μεξικό δεν ήταν στο πρόγραμμα. Μπήκε οριστικά το 1972 στο Μόναχο. Από το 1992 στη Βαρκελώνη διεξάγονται και αγώνες γυναικών. Στο τζούντο, όπως σε όλα τα αθλήματα σωματικής δύναμης, οι αθλητές αγωνίζονται σε κατηγορίες ανάλογα με το βάρος τους. Το 1964 υπήρχαν τρεις κατηγορίες. Το 1972 έγιναν πέντε και από το 1980 έγιναν επτά κατηγορίες βάρους. Επίσης, ως το 1984 υπήρχε μια επιπλέον κατηγορία ανοιχτή για όλους τους αθλητές ανεξαρτήτως βάρους. Επτά κατηγορίες βάρους υπάρχουν και στις γυναίκες.

Τζούντο

3.18 Μοντέρνο Πένταθλο

Το μοντέρνο πένταθλο είναι ένα σύνθετο ολυμπιακό άθλημα, το οποίο επινόησε ο Γάλλος εμπνευστής των σύγχρονων Ολυμπιάδων, βαρόνος, Πιέρ ντε Κουμπερτέν, ενώ συνδυάζει πέντε διαφορετικά αθλήματα: Κολύμβηση, Ιπασία, Ξιφασκία, Σκοποβολή και Ανώμαλος δρόμος. Εντάχθηκε στις Ολυμπιάδες το 1912 στη Στοκχόλμη ως ατομικό αγώνισμα. Από το 1952 στο Ελσίνκι ως το 1992 στη Βαρκελώνη διεξαγόταν και ομαδικό αγώνισμα. Από το 2000 υπάρχει και αγώνισμα γυναικών.

Ξιφασκία

3.19 Κολύμβηση

Η κολύμβηση είναι από τα βασικά αθλήματα και υπάρχει στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων από την Α΄ Ολυμπιάδα του 1896 στην Αθήνα. Μαζί με το στίβο είναι τα πιο δημοφιλή ολυμπιακά αθλήματα. Επιπλέον, η κολύμβηση ήταν από τα πρώτα αθλήματα που αγωνίστηκαν και γυναίκες σε Ολυμπιάδες, αφού τα γυναικεία αγωνίσματα κολύμβησης διεξάγονται από το 1912 στη Στοκχόλμη. Αγώνες κολύμβησης διεξήχθησαν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906.

Κολύμβηση ανοιχτής θαλάσσης

Η συγχρονισμένη κολύμβηση είναι γυναικείο άθλημα και αποτελεί ολυμπιακό άθλημα από το 1984.

Συγχρονισμένη κολύμβηση

3.20 Κωπηλασία

Η κωπηλασία αποτελεί ένα από τα βασικά ολυμπιακά αθλήματα. Περιλαμβάνονταν στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων της Α΄ Ολυμπιάδας το 1896 στην Αθήνα, αλλά τα αγωνίσματα τελικά δεν διεξήχθησαν λόγω κακοκαιρίας. Έτσι, το άθλημα μπήκε στο ολυμπιακό πρόγραμμα το 1900 στο Παρίσι. Γυναικεία αγωνίσματα μπήκαν στους αγώνες από το 1976 στο Μόντρεαλ. Από το 1996 υπάρχουν και αγωνίσματα ελαφρών βαρών για αθλητές μικρού βάρους. Αγώνες κωπηλασίας διεξήχθησαν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906 στην Αθήνα.

Κωπηλασία

3.21 Ιστιοπλοΐα

Η ιστιοπλοΐα είναι ένα από τα παλιότερα ολυμπιακά αθλήματα, αφού τελείται στις Ολυμπιάδες από το 1900 στο Παρίσι. Το άθλημα υπήρχε στο πρόγραμμα και το 1896 στην Αθήνα αλλά οι καιρικές συνθήκες δεν επέτρεψαν τη διεξαγωγή του. Αγώνες ιστιοπλοΐας δεν έγιναν στους μεσοολυμπιακούς του 1906.

3.22 Σκοποβολή

Η σκοποβολή είναι από τα κλασικά ολυμπιακά αθλήματα, αφού διεξάγεται στις Ολυμπιάδες από το 1896 στην Αθήνα. Αγώνες σκοποβολής έγιναν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906. Από το 1984 στο Λος Άντζελες μπήκαν στο πρόγραμμα και αγώνες γυναικών.

Σκοποβολή

3.23 Επιτραπέζια αντισφαίριση

Η επιτραπέζια αντισφαίριση ή πινγκ πονγκ, όπως είναι περισσότερο γνωστό το άθλημα, αποτελεί ολυμπιακό άθλημα από το 1988, τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες.

Επιτραπέζια αντισφαίριση (ping pong)

3.24 Τάε κβον ντο

Το τάε κβον ντο εντάχθηκε επίσημα στο πρόγραμμα των θερινών ολυμπιακών αγώνων στην ολυμπιάδα του 2000 στο Σίδνεϋ τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες. Παλαιότερα, είχε διεξαχθεί ως άθλημα επίδειξης στις Ολυμπιάδες του 1988 στη Σεούλ και του 1992 στη Βαρκελώνη.

Τάε κβον ντο

3.25 Αντισφαίριση

Η αντισφαίριση ή τένις, όπως είναι περισσότερο γνωστό το άθλημα, υπήρξε ένα από τα πρώτα ολυμπιακά αθλήματα.

Αντισφαίριση (tennis)

3.26 Τρίαθλο

Το τρίαθλο έγινε ολυμπιακό άθλημα το 2000 στο Σίδνεϋ, τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες. Το τρίαθλο είναι συνδυασμός τριών αθλημάτων: κολύμβησης, ποδηλασίας και ανώμαλου δρόμου, τα οποία γίνονται διαδοχικά το ένα αμέσως μετά το άλλο. Η χρονομέτρηση είναι ενιαία και νικητής αναδεικνύεται όποιος τερματίσει πρώτος. Παρ' ότι οι αθλητές χρονομετρούνται, εν τούτοις δεν αναγνωρίζεται επίσημο παγκόσμιο ρεκόρ, καθώς τα γεωφυσικά δεδομένα διαφέρουν από τόπο σε τόπο τέλεσης του αθλήματος.

Τρίαθλο

3.27 Υδατοσφαίριση

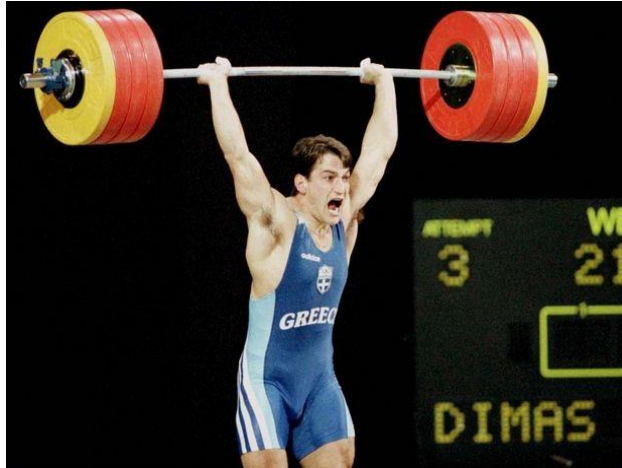
Η υδατοσφαίριση ή γουότερ πόλο είναι από τα πιο παλιά ολυμπιακά αθλήματα, αφού συμπεριλήφθηκε στις σύγχρονες Ολυμπιάδες από τη Β΄ Ολυμπιάδα του 1900 στο Παρίσι. Από το 2000 διεξάγεται και τουρνουά γυναικών.

Υδατοσφαίριση (water polo)

3.28 Άρση βαρών

Η άρση βαρών είναι ένα από τα κλασικά ολυμπιακά αθλήματα, αφού διεξάγεται στις Ολυμπιάδες από το 1896 στην Αθήνα. Από το 2000 διεξάγονται και αγώνες γυναικών.

Άρση βαρών

3.29 Πάλη

Η πάλη είναι ένα από τα κλασικά ολυμπιακά αθλήματα. Από τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004 διεξάγονται και αγώνες γυναικών. Αγώνες πάλης διεξήχθησαν και στους μεσοολυμπιακούς του 1906 στην Αθήνα.

Πάλη

4. Παραολυμπιακοί Αγώνες και Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες

4.1 Παραολυμπιακοί Αγώνες

4.1.1 Πώς ξεκίνησαν

Την ημέρα της τελετής έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 1948 στο Λονδίνο, ξεκίνησαν και οι αγώνες του Στόουκ Μάντεβιλ στην Αγγλία, όπου πραγματοποιήθηκε η πρώτη αθλητική διοργάνωση για αθλητές με αμαξίδιο. Τέσσερα χρόνια αργότερα, αθλητές με αναπηρία από την Ολλανδία συμμετείχαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες και έτσι γεννήθηκε το διεθνές κίνημα, που είναι γνωστό πλέον ως Παραολυμπιακό κίνημα.

Σύμβολο Παραολυμπιακών Αγώνων

Οι πρώτοι επίσημα οργανωμένοι Αγώνες Ολυμπιακού χαρακτήρα για αθλητές με αναπηρία έγιναν το 1960 στην Ρώμη, αμέσως μετά από τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτοί θεωρούνται ως οι πρώτοι Παραολυμπιακοί Αγώνες. Περίπου 400 αθλητές από 23 χώρες συμμετείχαν σε 8 αθλήματα, 6 από τα οποία εξακολουθούν να περιλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Παραολυμπιακών Αγώνων (τοξοβολία, κολύμβηση, ξιφασκία, καλαθοσφαίριση, επιτραπέζια αντισφαίριση, στίβος). Από τότε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες διεξάγονται κάθε 4 χρόνια, πάντα την ίδια χρονιά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Το 1976 στο Τορόντο, προστέθηκαν και άλλες κατηγορίες αναπηρίας και γεννήθηκε η ιδέα της συγχώνευσης διαφορετικών κατηγοριών αθλητών με αναπηρία για τη συμμετοχή τους σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις. Την ίδια χρονιά έγιναν και οι πρώτοι Παραολυμπιακοί Χειμερινοί Αγώνες στην Σουηδία.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες της Σεούλ (1988) ξεχώρισαν και από το γεγονός ότι οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες φιλοξενήθηκαν στις ίδιες εγκαταστάσεις. Από τότε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες γίνονται πάντα στις ίδιες εγκαταστάσεις με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Από το 1960 έχουν διοργανωθεί έντεκα (13) Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες και επτά (9) Χειμερινοί. Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες εξελίχθηκαν στο δεύτερο μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός μετά τους Ολυμπιακούς.

Τα Παραολυμπιακά αθλήματα στην Ελλάδα άρχισαν να αναπτύσσονται κατά τη δεκαετία του '70 και η πρώτη συμμετοχή Έλληνα αθλητή σε Παραολυμπιακούς ήταν το 1976.

4.1.2 Πόλεις όπου έγιναν Παραολυμπιακοί Αγώνες

Οι πόλεις που έχουν φιλοξενήσει Παραολυμπιακούς Αγώνες είναι οι ακόλουθες:

- 1960 I. Ρώμη, Ιταλία: 400 αθλητές από 23 χώρες
- 1964 II. Τόκιο, Ιαπωνία: 390 αθλητές από 22 χώρες
- 1968 III. Τελ Αβίβ, Ισραήλ: 750 αθλητές από 29 χώρες
- 1972 IV. Χαϊδελβέργη, Γερμανία: 1000 αθλητές από 44 χώρες
- 1976 V. Τορόντο, Καναδάς: 1600 αθλητές από 42 χώρες
- 1980 VI. Άρνεμ, Κάτω Χώρες: 2500 αθλητές από 42 χώρες
- 1984 VII. Στόουκ Μάντεβιλ, Η.Β.Νέα Υόρκη, ΗΠΑ: 4080 αθλητές από 42 χώρες
- 1988 VIII. Σεούλ, Κορέα: 3053 αθλητές από 61 χώρες

- 1992 IX. Βαρκελώνη, Ισπανία: 3020 αθλητές από 82 χώρες
- 1996 X. Ατλάντα, ΗΠΑ: 3195 αθλητές από 103 χώρες
- 2000 XI. Σύδνεϋ, Αυστραλία 3843: αθλητές από 123 χώρες

4.1.3 Πως βγήκε η ονομασία

Παραπληγία + Ολυμπιακοί Αγώνες = Παραολυμπιακοί Αγώνες

Ο όρος χρησιμοποιήθηκε στο Τόκυο το 1964. Υιοθετήθηκε από την Ολυμπιακή Επιτροπή επισήμως το 1988. Τότε, ίσχυσε το «παρά» = «πλησίον, ένας ακόμα» + «ολυμπιακός», δίνοντας νέα ερμηνεία στο νεολογισμό: «Επιπρόσθετοι Αγώνες των Ολυμπιακών Αγώνων», «Αγώνες πλάι στους Ολυμπιακούς». Οι πρώτοι Αγώνες του είδους θεωρούνται αυτοί στη Ρώμη το 1960. Από το 1988 στη Σεούλ, οι Παραολυμπιακοί γίνονται στις ίδιες εγκαταστάσεις με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το 2001 θεσπίστηκε και τυπικά το καθεστώς αυτό. Κατά την ανακήρυξη των οικοδεσποτών των Αγώνων, σήμερα, απαιτείται οι πόλεις να θέτουν υποψηφιότητα τόσο για τους Ολυμπιακούς όσο και τους Παραολυμπιακούς Αγώνες.

Αντίστοιχα, παραολυμπιονίκες ονομάζονται οι αθλητές, που έχουν εισέλθει στην πρώτη οκτάδα, στην κατάταξη ενός Παραολυμπιακού αθλήματος

4.2 Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες

Οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες είναι το κορυφαίο αθλητικό ραντεβού των χειμερινών σπορ, που διεξάγεται κάθε τέσσερα χρόνια από το 1924 υπό την αιγίδα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ).

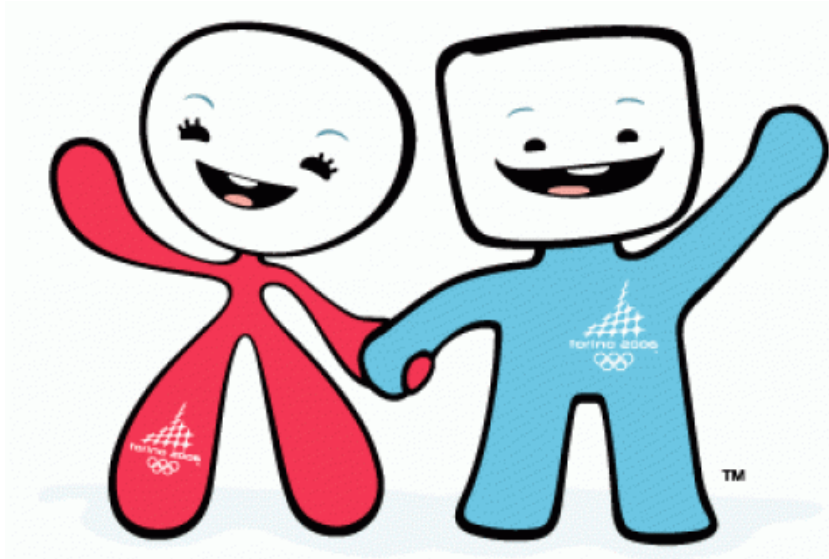

Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες Σότσι 2014

Η ιδέα για τη διοργάνωσή τους ανήκε στο σουηδό στρατηγό και σπóρτσμαν Βίκτορ Γκούσταβ Μπαλκ (1844-1928), εμπνευστή των Βορείων ή Σκανδιναβικών Αγώνων (Nordic Games), που διεξήχθησαν από το 1901 έως το 1926, με έμφαση στα χειμερινά σπορ. Ο Μπαλκ έπεισε τον φίλο του ιδρυτή της ΔΟΕ βαρόνο Πιερ Ντε Κουμπερτέν να συμπεριλάβει χειμερινά αγωνίσματα στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων. Έτσι, στους Ολυμπιακούς του Λονδίνου το 1908 έκανε την εμφάνισή του το άθλημα των παγοδρομιών.

Τρία χρόνια αργότερα, η ΔΟΕ πρότεινε στους διοργανωτές των Ολυμπιακών της Στοκχόλμης να οργανώσουν εβδομάδα χειμερινών σπορ, ως παράλληλη εκδήλωση. Αυτοί αρνήθηκαν, για να μην υποβαθμιστούν οι Βόρειοι Αγώνες. Στους Ολυμπιακούς της Αμβέρσας του 1920, τους πρώτους μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, τα χειμερινά σπορ επανήλθαν στο πρόγραμμα, με τη διεξαγωγή αγωνισμάτων στις παγοδρομίες και το χόκεϊ επί πάγου.

Την επόμενη χρονιά, στη σύνοδο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής στη Λοζάνη, αποφασίστηκε να ανατεθεί στη Γαλλία, που θα αναλάμβανε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1924, να διοργανώσει τη Διεθνή Εβδομάδα Χειμερινών Αγωνισμάτων. Η εκδήλωση αυτή, που είχε τελικά διάρκεια δέκα ημερών, σημείωσε μεγάλη επιτυχία και αργότερα της δόθηκε αναδρομικά ο τίτλος των Πρώτων Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων.

Οι μασκότ των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 2010 στο Βανκούβερ του Καναδά και των Χειμερινών Παραολυμπιακών Αγώνων

Η Ελλάδα έλαβε μέρος για πρώτη φορά σε Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες το 1936 και η Κύπρος το 1980. Και οι δύο κρατικές οντότητες του Ελληνισμού, όχι μόνο δεν έχουν κατακτήσει ποτέ κάποιο μετάλλιο, αλλά ούτε κατά διάνοια το έχουν πλησιάσει. Επιτυχία θεωρείται αν κάποιος έλληνας αθλητής συμπεριληφθεί στους 30 πρώτους του αγωνίσματός του. Η έλλειψη επιτυχιών οφείλεται στο θερμό κλίμα των δύο χωρών, στις ελλειπείς εγκαταστάσεις και στην ερασιτεχνική ιδιότητα των αθλητών.

4.2.1 Χειμερινά Αθλήματα

Παρακάτω παρουσιάζονται τα αθλήματα που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων.

4.2.1.1 Παγοδρομία ή Πατινάζ (Skating)

Είναι το σύνολο των χειμερινών αθλημάτων και γυμνασμάτων, τα οποία εκτελούνται επάνω στον πάγο και εποπτεύονται από τη Διεθνή Ένωση Παγοδρομίας (ISU). Στην Ελλάδα, μέλος της είναι η Ελληνική Ομοσπονδία Παγοδρομίας (ΕΟΠ), ενώ η Κύπρος δεν αντιπροσωπεύεται.

Παγοδρομίες γίνονται και σε ειδικά μεγάλες και κλειστές διαμορφωμένες αίθουσες. Οι παγοδρόμοι φοράνε ειδικές στολές και χρησιμοποιούν πέδιλα που είναι ειδικά, ανάλογα με την πίστα. Η Ολυμπιακή Παγοδρομία περιλαμβάνει δύο αγωνίσματα.

4.2.1.1.1 Καλλιτεχνική Παγοδρομία ή Καλλιτεχνικό Πατινάζ (Figure Skating)

Εμφανίσθηκε για πρώτη φορά σε Ολυμπιακούς Αγώνες το 1908 και εντάχθηκε στο πρόγραμμα των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων το 1924. Υπάρχουν τέσσερα είδη καλλιτεχνικού πατινάζ: γυναικείο ατομικό, ανδρικό ατομικό, ζευγάρια και χορός επί πάγου.

Καλλιτεχνικό Πατινάζ

4.2.1.1.2 Παγοδρομία Ταχύτητας ή Πατινάζ Ταχύτητας (Speed Skating)

Το πατινάζ ταχύτητας έχει τις ρίζες του στην Ολλανδία από τον 13ο αιώνα, την εποχή που τα σιδερένια πατίνια πάνω σε ξύλινες σόλες χρησιμοποιούνταν ως μέσο μεταφοράς. Οι αθλητές μπορούν να σημειώσουν ταχύτητες πάνω στον πάγο που αγγίζουν τα 60 χλμ/ώρα.

Πατινάζ ταχύτητας

Οι αγώνες διεξάγονται σε πίστες σε σχήματος οβάλ και οι αποστάσεις που διανύουν οι αθλητές είναι οι εξής: 500 μ., 1000 μ., 1500 μ., 5000μ., για άνδρες και γυναίκες, 3000 μ. για γυναίκες, 10.000 μ. για άνδρες και ομαδική καταδίωξη ανδρών και γυναικών.

4.2.1.2 Χιονοδρομία (Ski)

Είναι το σύνολο των χειμερινών αθλημάτων και γυμνασμάτων, τα οποία εκτελούνται επάνω στο χιόνι και εποπτεύονται από τη Διεθνή Ομοσπονδία Χιονοδρομίας (FIS). Στην Ελλάδα, μέλος της είναι η Ελληνική Ομοσπονδία Χιονοδρομίας (ΕΟΧ). Η χιονοδρομία προέρχεται από τη Σκανδιναβία και αρχικά κάλυπτε την ανάγκη μετακίνησης των ανθρώπων πάνω στο χιόνι. Αυτό επιτυγχάνονταν με ένα ζευγάρι μακρόστενες ξύλινες σανίδες, οι οποίες δένονταν σε παπούτσια ή σε μπότες, τα γνωστά ως σκι, από τα οποία πήρε το όνομά του το άθλημα. Η χιονοδρομία περιλαμβάνει τα παρακάτω αγωνίσματα.

4.2.1.2.1 Αλπικό σκι ή καταβάσεις

Ο βαθμός δυσκολίας του αγωνίσματος, που χωρίζεται σε πέντε κατηγορίες, είναι εξαιρετικά υψηλός, αφού οι σκιέρ αναπτύσσουν ταχύτητες που ξεπερνούν τα 130 χιλιόμετρα την ώρα, ενώ η κάθε μία έχει τον δικό της εξοπλισμό και τεχνική.

Αλπικό σκι ή καταβάσεις

Οι πέντε κατηγορίες περιλαμβάνουν την τεχνική κατάβαση (slalom), τη γιγαντιαία κατάβαση (giant slalom), τη σούπερ γιγαντιαία κατάβαση (super G), την ελευθέρα κατάβαση (downhill) και το αλπικό σύνθετο (super alpine), που είναι συνδυασμός της ελευθέρας και της τεχνικής κατάβασης.

Ανάλογα με την απόσταση που διανύουν οι αθλητές, οι δρόμοι περιλαμβάνουν έξι κατηγορίες διαφορετικών αποστάσεων:

- 1) Ατομικό ανδρών και γυναικών στα 15 και 10 χλμ.
- 2) Ομαδική Εκκίνηση 50 χλμ (ανδρών) και 30 χλμ (γυναικών)
- 3) Καταδίωξη (Pursuit), όπου οι σκιέρ αγωνίζονται σε δύο διαφορετικές κούρσες την ίδια μέρα, διανύοντας οι μεν άνδρες 15 χλμ. με κλασικό σκι και 15 χλμ. με ελεύθερο σκι, οι δε γυναίκες 7,5 χλμ. κλασικό σκι και 15 χλμ. ελεύθερο σκι.
- 4) Ατομικό σπριντ ανδρών (1,4 χλμ.) και γυναικών (1,2 χλμ.)
- 5) Ομαδικό σπριντ
- 6) Σκυταλοδρομία ανδρών (4x10 χλμ.) και γυναικών (4x5 χλμ.)

4.2.1.3 Άλμα με σκι (Ski Jumping)

Αγώνισμα απαιτήσεων, καθώς οι σκιέρ βαθμολογούνται όχι μόνο βάσει του άλματος που πραγματοποιούν, αλλά και της τεχνικής και του στυλ τους. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες αλμάτων, το ατομικό (από ύψος 90 μέτρων), το ατομικό (από ύψος 120 μέτρων) και το ομαδικό (από λόφο 120 μέτρων), όπου η κάθε ομάδα αποτελείται από 4 σκιέρ. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ταχύτητες που αγγίζουν οι άλτες φτάνουν τα 95 χλμ/ώρα, όταν βρίσκονται στον αέρα.

4.2.1.4 Βόρειο Σύνθετο (Nordic Combined)

Είναι συνδυασμός τριών αθλημάτων και χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες:

- 1) Ατομικό σε μικρό λόφο (90μ.) και ανώμαλο δρόμο (cross country) 10 χλμ.
- 2) Ατομικό σε μεγάλο λόφο (120μ.) και ανώμαλο δρόμο (cross country) 10 χλμ.
- 3) Ομαδικό, όπου κάθε ομάδα αποτελείται από 4 σκιέρ και κάθε αθλητής κάνει δύο άλματα από μικρό λόφο (90μ.) και στη συνέχεια σκυταλοδρομία 4x5 χλμ.

4.2.1.5 Χιονοσανίδα (Snowboarding)

Για πρώτη φορά έκανε την εμφάνισή του ως χειμερινό ολυμπιακό άθλημα στο Ναγκάνο, το 1998. Τρία είδη περιλαμβάνονται σε αυτό το σπορ: Half Pipe, Snowboard Cross (που εισήχθη για πρώτη φορά στους χειμερινούς ολυμπιακούς αγώνες του Τορίνο το 2006) και παράλληλη γιγαντιαία τεχνική κατάβαση. Οι αθλητές κρίνονται βάσει του ύψους και του στυλ του κάθε ακροβατικού που πραγματοποιούν στον αέρα.

4.2.1.6 Ελεύθερο Σκι (Freestyle Skiing)

Στο συγκεκριμένο αγώνισμα οι άλτες πραγματοποιούν απίστευτες μανούβρες, που κυριολεκτικά μαγεύουν τους θεατές. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες ελεύθερου σκι:

- 1) Aerials, όπου οι σκιέρ πραγματοποιούν μικρά και τεχνικά άλματα με στροφές στον αέρα, προσπαθώντας να ισορροπήσουν στα σκι τους.
- 2) Moguls, όπου οι σκιέρ κατεβαίνουν μια πλαγιά περίπου 250 μέτρων, όπου ανά 3-4 μέτρα υπάρχουν φυσικά εμπόδια (λοφίσκοι) ύψους 1,2 μέτρων που οι σκιέρ καλούνται να ξεπεράσουν με επιδέξιες κινήσεις.

3) Ski Cross όπου οι αθλητές πραγματοποιούν τέσσερα έως πέντε τρεξίματα (διαδρομές) που διαρκούν 60 δευτερόλεπτα ή περισσότερο.

4.2.1.7 Διάθλο (Biathlon)

Συνδυάζει το σκι ανωμάλου δρόμου και τη σκοποβολή με τουφέκι. Το άθλημα εποπτεύεται από τη Διεθνή Ένωση Διάθλου (IBU). Στην Ελλάδα, μέλος της είναι η Ελληνική Ομοσπονδία Χιονοδρομίας (EOX). Υπάρχουν οι εξής κατηγορίες διάθλου: ατομικό, ταχύτητα (sprint), καταδίωξη (pursuit), σκυταλοδρομία και ομαδική εκκίνηση (mass start). Προέρχεται από την καθημερινότητα των αρχαίων βορειοευρωπαίων, που έκαναν σκι, για να κυνηγήσουν το φαγητό τους, ενώ αργότερα έκαναν σκι φέροντας όπλο, για να υπερασπιστούν τις πατρίδες τους.

4.2.1.8 Λουτζ (Luge)

Στο λουτζ (η γαλλική λέξη για το έλκηθρο), οι δρομείς κάθονται στο έλκηθρο και τραβώντας τις σταθερές λαβές στον πάγο, επιτυγχάνουν γρήγορη εκκίνηση. Πόδια, κεφάλι και σώμα είναι όσο το δυνατόν σε ευθεία, για να πετύχουν οι αθλητές τη μέγιστη αεροδυναμική. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ταχύτητες στο λουτζ αγγίζουν τα 140 χλμ/ώρα, χάρη στον αεροδυναμικό εξοπλισμό και τους ειδικά διαμορφωμένους παγωμένους διαδρόμους. Το λουτζ πρωτοεμφανίστηκε σε Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες το 1964 και εποπτεύεται από τη Διεθνή Ομοσπονδία Λουτζ (FIL). Στην Ελλάδα, μέλος της είναι η Ελληνική Ομοσπονδία Παγοδρομίας (EOX).

4.2.1.9 Κέρλινγκ (Curling)

Το άθλημα αυτό έχει τις ρίζες του στη Σκωτία, καθώς οι πρώτοι αγώνες έγιναν πριν από 500 χρόνια με πέτρες που χρησιμοποιούσαν οι ντόπιοι από το βυθό των ποταμών.

Κέρλινγκ

Υπάρχουν δύο ομάδες, που αποτελούνται από τέσσερις παίκτες και οι οποίοι προσπαθούν σε μια πίστα πάγου να στείλουν όσο γίνεται πιο κοντά στο κέντρο ομόκεντρων κύκλων τις ειδικά διαμορφωμένες πέτρες, οι οποίες ζυγίζουν 19,1 κιλά η κάθε μία. Το κέρλινγκ έκανε την ολυμπιακή έναρξή του στους χειμερινούς αγώνες του Ναγκάνο του 1998 με τα πρωταθλήματα ανδρών και γυναικών. Το άθλημα εποπτεύεται από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Κέρλινγκ (WFC). Στην Ελλάδα μέλος της είναι Ελληνική Ομοσπονδία Κέρλινγκ (ΕΟΚΕ).

4.2.1.10 Έλκηθρο (Bobsleigh ή Bobsled) – Σκέλετον (Skeleton)

Το μπόμπσλεϊ αναπτύχθηκε το 19^ο αιώνα, σε αναζήτηση της απόλυτης συγκίνησης. Ο σκελετός του δημιουργήθηκε στο Σεν Μόριτς της Ελβετίας και ο πρώτος διαγωνισμός έγινε το 1884, με έπαθλο για τον νικητή ένα μπουκάλι σαμπάνιας. Το άθλημα πήρε το όνομα του το 1892, όταν έκανε την εμφάνισή του ένα νέο έλκηθρο, φτιαγμένο από μέταλλο. Το άθλημα αποτέλεσε μέρος του επίσημου προγράμματος των Πρώτων Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων στο Σαμονί της Γαλλίας το 1924.

Το Σκέλετον (ή Τόμπογκαν) είναι ένα πολύ δύσκολο άθλημα, όπου ο αθλητής χρησιμοποιεί ένα ιδιόμορφο επίπεδο έλκηθρο, κατασκευασμένο από μέταλλο. Ακουμπάει μπρούμυτα και αναπτύσσει μεγάλες ταχύτητες πάνω στον πάγο. Το άθλημα αυτό πήρε το όνομά του το 1892, όταν οι θεατές θεώρησαν ότι έμοιαζε με σκελετό.

Σκέλετον

Τα δύο αγωνίσματα εποπτεύει η FIBT, η Διεθνής Ομοσπονδία Μπόμπσλεϊ και Τόμπογκαν (Fédération Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing). Στην Ελλάδα μέλος της είναι η Ελληνική Ομοσπονδία Χιονοδρομιών.

4.2.1.11 Χόκεϊ επί Πάγου (Ice Hockey)

Το χόκεϊ είναι το κατεξοχήν ομαδικό άθλημα των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων. Παίζεται σε ειδικά διαμορφωμένο παγοδρόμιο από δύο ομάδες, αποτελούμενες από 6 παίκτες εκάστη και προσπαθούν να παραβιάσουν η μία την εστία της άλλης με έναν σκληρό μαύρο λαστιχένιο δίσκο που τον καθοδηγούν οι παίκτες με τη βοήθεια ενός ειδικού μαστουνιού.

Η λέξη χόκεϊ προέρχεται από την παλαιά γαλλική λέξη hocquet, που σημαίνει ραβδί. Η προέλευση του χόκεϊ επί πάγου είναι ασαφής, αλλά γίνεται ευρέως αποδεκτό ότι οι Βρετανοί ήταν αυτοί που το προώθησαν. Το χόκεϊ επί πάγου συμπεριελήφθη για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αμβέρσας το 1920, ωστόσο μπήκε ως χειμερινό άθλημα στο Σαμονί το 1924. Το άθλημα εποπτεύει η Διεθνής Ομοσπονδία Χόκεϊ επί Πάγου (IIHF). Στην Ελλάδα μέλος της είναι Ελληνική Ομοσπονδία Παγοδρομίας.

5. Οι γυναίκες στους Ολυμπιακούς Αγώνες

5.1 Αρχαίοι Ολυμπιακοί Αγώνες

Κατά τη διάρκεια της Κλασικής περιόδου στους Ολυμπιακούς αγώνες μπορούσαν να συμμετέχουν όλοι οι Έλληνες, από διάφορες πόλεις-κράτη της κυρίως Ελλάδας και των αποικιών της, που εκτεινόταν από το Γιβραλτάρ και τη Μεγάλη Ελλάδα (Κάτω Ιταλία και Σικελία) έως τη Μαύρη Θάλασσα. Η συμμετοχή των δούλων και των «βαρβάρων» απαγορευόταν αυστηρά, όπως και όσων είχαν διαπράξει εγκλήματα ή είχαν κλέψει κάποιο ναό. Την Ελληνιστική περίοδο οι αγώνες έγιναν διεθνείς. Οι Έλληνες που συμμετείχαν ήταν κυρίως επαγγελματίες αθλητές που κατάγονταν από την Αντιόχεια στην Ανατολή έως την Αλεξάνδρεια στο Νότο και μετακινούνταν από πόλη σε πόλη για να κερδίσουν μεγάλα χρηματικά έπαθλα. Αργότερα, στη Ρωμαϊκή περίοδο, καθώς παρήκμαζε το αθλητικό πνεύμα, οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες αγωνίζονταν στην Ολυμπία, ενώ στους δούλους επιτρεπόταν να συμμετέχουν στους αγώνες που γίνονταν σε άλλες πόλεις.

Σύμφωνα μ' έναν πολύ αυστηρό κανόνα, εκτός του ότι απαγορευόταν η συμμετοχή γυναικών ως αθλητριών, απαγορευόταν ακόμη και η είσοδος στο Στάδιο των παντρεμένων γυναικών, οι οποίες δεν μπορούσαν έτσι να παρακολουθήσουν τ' αγωνίσματα. Αυτό διαρκούσε μόνο για την περίοδο των αγώνων. Στη μόνη γυναίκα που επιτρεπόταν η είσοδος ήταν η ιέρεια της Δήμητρας Χαμύνης, που παρακολουθούσε τους αγώνες καθισμένη στο βωμό της θεάς, απέναντι από τις θέσεις των κριτών. Στους Ρωμαϊκούς χρόνους αυτή την τιμητική θέση κατείχε η Ρήγιλλα, σύζυγος του Ηρώδη του Αττικού.

Αν μια γυναίκα τολμούσε να παραβεί το νόμο, η τιμωρία ήταν σκληρή: την έριχναν από το Τυπαίο όρος, όπως καταγράφει ο Πausανίας. Η μόνη γυναίκα που κατάφερε να παραβεί το νόμο και να μείνει ατιμώρητη ήταν η Καλλιπάτειρα, κόρη, αδερφή και μητέρα ολυμπιονικών. Η Καλλιπάτειρα έδειξε ιδιαίτερη φροντίδα στην ανατροφή και την εκγύμναση του γιου της Πεισίδωρου, γι' αυτό η επιθυμία της ήταν να τον δει να αγωνίζεται στους αγώνες. Ντυμένη μ' αντρικά ρούχα μπήκε στο Στάδιο για να παρακολουθήσει το γιο της να τρέχει. Μετά τη νίκη εκείνου, στην προσπάθειά της να εισέλθει στο αγωνιστικό χώρο, έπεσαν τα ρούχα της αποκαλύπτοντας το φύλο της. Οι ελλανοδίκες, ωστόσο, δεν την τιμώρησαν, τιμώντας έτσι τα μέλη της οικογένειάς της, που ήταν όλοι ολυμπιονίκες.

5.2 Σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες

5.2.1 Αθήνα 1896

Οι γυναίκες αποκλείονται από τους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες. Μία Ελληνίδα δρομέας, η Κυκλαδίτισσα Σταμάτα Ρεβίθη, τρέχει τον δικό της ιδιότυπο Μαραθώνιο αγώνα με τη προσδοκία μιας θέσης εργασίας από τον Δήμο Αθηναίων. Γίνεται αντιληπτή και οι κριτές τη σταματούν στα Παραπήγματα λίγο πριν καταφέρει να τερματίσει.

5.2.2 Παρίσι 1900

Οι γυναίκες προσκαλούνται να συμμετάσχουν στην αντισφαίριση (αποκαλούμενη τότε ως lawn tennis), στο γκολφ και στην ιστιοπλοΐα. Η Αμερικανίδα Μάργκαρετ Άμποτ, νικήτρια στο γκολφ, γίνεται η πρώτη γυναίκα Ολυμπιονίκης. Κατά άλλους, μάλλον εσφαλμένα, ο τίτλος αυτός ανήκει στην Αγγλίδα τενίστρια Σαρλότ Κούπερ.

5.2.3 Αθήνα 1906

Η παραολυμπιάδα (ή μεσοολυμπιάδα) των Αθηνών δίνει την ευκαιρία στις γυναίκες της καλής αθηναϊκής κοινωνίας να δοκιμάσουν τις ικανότητες τους στο τένις, με πρώτη νικήτρια την Εσμέ Σημηριώτου.

5.2.4 Στοκχόλμη 1912

57 γυναίκες από 11 κράτη, λαμβάνουν μέρος στους αγώνες κολύμβησης, στην κατάδυση και στο τένις.

5.2.5 Μονακό 1921

Ιδρύεται το Jeux Feminines, Ολυμπιακοί Αγώνες γυναικών που διοργανώνονται για τα δύο επόμενα χρόνια.

5.2.6 1925

Η αποχώρηση του Βαρόνου Ντε Κουμπερτέν (χαρακτηριστικά αντιθέτου με την οποιαδήποτε συμμετοχή των γυναικών) από την προεδρία της Δ.Ο.Ε. και η ανάληψη της θέσης από το συγκαταβατικό Βέλγο Ανρί ντε Μπεγέ-Λατούρ, γίνεται το ορόσημο που ανοίγει το δρόμο για τη μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών στα αθλητικά δρώμενα.

5.2.7 Άμστερνταμ 1928 - η χρονιά σταθμός

Τα αγωνίσματα στίβου εντάσσονται στο Ολυμπιακό πρόγραμμα και οι γυναίκες συναγωνίζονται στα 100 μ., στα 800μ., στο άλμα σε ύψος και στην δισκοβολία. «Το γήπεδο ήταν διάσπαρτο με κακόμοιρα δεσποινάρια, ασθμαίνοντα κι απελπισμένα» έγραφαν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης, περιγράφοντας το αγώνισμα του δρόμου 800μ. Το αγώνισμα τελικά καταργήθηκε, γιατί οι αθλήτριες υπέφεραν τόσο πολύ μέχρι να τερματίσουν, που οι περισσότεροι θεατές ξέσπασαν σε κλάματα βλέποντας τες. Πέρασαν περίπου 32 χρόνια για να επιτραπεί ξανά στις γυναίκες να τρέξουν αποστάσεις μεγαλύτερες από 200μ. Στα αξιοσημείωτα σημειώνεται, η νίκη της πανέμορφης 18χρονης Καναδής Έθελ Κάθεργουντ στο άλμα σε ύψος. Θα μείνει γνωστή στην ιστορία με τον χαρακτηρισμό «το κρίνο του Saskatoon».

5.2.8 Λος Άντζελες 1932

Ακόμα ένα όνομα - θρύλος για τον γυναικείο αθλητισμό εμφανίζεται. Η Αμερικανίδα, από το Τέξας, «Μπέιμπι» Ντίντρικσον ξεσηκώνει τους συμπατριώτες της, παίρνοντας χρυσά μετάλλια στον ακοντισμό και στα 80μ. με εμπόδια.

5.2.9 Βερολίνο 1936

Απαγορεύεται η παραμονή των γυναικών στο Ολυμπιακό χωριό. Για πρώτη φορά γίνονται γυναικείοι αγώνες ενόργανης γυμναστικής.

5.2.10 Λονδίνο 1948

Η Ολλανδέζα Φάνι Μπλάνκερς-Κόεν, γνωστή κι ως «Φρασίνα», 32 ετών και μητέρα 2 παιδιών, κερδίζει 4 χρυσά μετάλλια (100μ., 200μ., 80μ. με εμπόδια και 4X100) κι αποδεικνύει ότι η μητρότητα δεν αποτελεί εμπόδιο στον αγωνιστικό αθλητισμό (παρόλο που πολλές φορές σκέφτηκε να τα παρατήσει και να γυρίσει στα παιδιά της, αλλά την έπεισαν και έμεινε τελικά). Η Άλις Κόουτσμαν γίνεται η πρώτη Αμερικανίδα αφρικανικής καταγωγής που κατακτά χρυσό μετάλλιο.

5.2.11 Μελβούρνη 1956

Αρχίζει η κυριαρχία της μεγαλύτερης Σοβιετικής γυμνάστριας, της Ααρίσα Λατίνινα. Από το 1956 έως και το 1964 θα κερδίσει συνολικά 18 Ολυμπιακά μετάλλια στην ενόργανη γυμναστική.

5.2.12 Ρώμη 1960

Η Βίλμα Ρούντολφ χαρακτηρίζεται «θηλυκός Τζέσε Όουενς». Νικά στους δρόμους 100 και 200μ., κάνοντας αντίστοιχα παγκόσμια ρεκόρ.

5.2.13 Μόναχο 1972

Η Ρωσίδα Όλγα Κόρμπουτ, ύψους μόλις 1,50 μέτρου, κατακτά 3 χρυσά και 1 αργυρό μετάλλιο στην ενόργανη γυμναστική.

5.2.14 Μόντρεαλ 1976

Η απόλυτη κυριαρχία των κολυμβητριών της Ανατολικής Γερμανίας. Παίρνουν 11 από τα 13 χρυσά μετάλλια, σημειώνοντας 8 παγκόσμια ρεκόρ. Η Ρουμάνα γυμνάστρια Νάντια Κομανέτσι βαθμολογείται με 10, για πρώτη φορά στην ιστορία της Ολυμπιακής ενόργανης γυμναστικής, και «παρασύρει» χιλιάδες κορίτσια, από όλον τον κόσμο, να ασχοληθούν με το άθλημα.

5.2.15 Μόσχα 1980

Σοκ από τις αποκαλύψεις ότι κάποιες Ανατολικογερμανίδες αθλήτριες μετείχαν στους αγώνες ενώ εγκυμονούσαν και μετά έκαναν άμβλωση. Η αύξηση της απόδοσης στο πρώτο τρίμηνο της εγκυμοσύνης, στις πολύ γυμνασμένες αθλήτριες, σχετίζεται με την αυξημένη έκκριση χωριακής γοναδοτροπίνης (HCG).

Η ορμόνη αυτή έχει ήπια αναβολική επίδραση, αλλά δρούσε και σαν «μάσκα» στο αντιντόπινγκ τεστ για κοινά αναβολικά.

5.2.16 Λος Άντζελες 1984

Οι γυναίκες τρέχουν Μαραθώνιο. Η Αμερικανίδα Τζόαν Μπενουά ανακηρύσσεται πρώτη νικήτρια. Στα ούρα της Άννας Βερούλη «ανιχνεύεται» μη επιτρεπόμενη ουσία που αντιστοιχεί στο απαγορευμένο αναβολικό ντέκα-ντουραμπολίν.

5.2.17 Σεούλ 1988

Η «υπερφυσική» Φλόρενς Γκρίφιθ -Τζόινερ κατακτά τρία χρυσά μετάλλια (100μ., 200μ., και 4X100) και κάνει όλον τον κόσμο να αναρωτιέται πού μπορούν να φτάσουν οι γυναικείες επιδόσεις. Ο βραζιλιάνος Ολυμπιονίκης Γιοακίμ Κρουζ χαρακτηρίζει την Φλόρενς και την κουνιάδα της Τζάκι Τζόινερ Κέρσι (πρωταθλήτρια στο έπταθλο και στο μήκος) ως «γυναίκες – γορίλες».

5.2.18 Βαρκελώνη 1992

Σταθμός για την Ελλάδα. Η Βούλα Πατουλίδου στα 100μ. με εμπόδια, γίνεται η πρώτη Ελληνίδα που κερδίζει χρυσό γυναικείο Ολυμπιακό μετάλλιο. Θα ακολουθήσει στην Ατλάντα η Νίκη Μπακογιάννη που κατακτά το ασημένιο μετάλλιο στο άλμα σε ύψος.

5.2.19 Ατλάντα 1996

Ρεκόρ συμμετοχής γυναικών. Όλα τα νέα σπορ που προσθέτονται στο πρόγραμμα προβλέπουν τη συμμετοχή γυναικών. Δύο από αυτά, το γυναικείο ποδόσφαιρο και το σοφτ μπόλ, προστέθηκαν ειδικά και μόνο για τις γυναίκες. Οι αποστολές που δεν έχουν καθόλου αθλήτριες στη σύνθεση τους είναι 12, έναντι 35 στην Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης.

5.2.20 Σίδνεϋ 2000

Πάνω από 392 γυναίκες θα συμμετάσχουν σε σχεδόν όλα τα αγωνίσματα, ατομικά κι ομαδικά, θα τρέξουν μαραθώνιο, θα πηδήξουν τριπλούν κι επί κοντώ, θα ρίξουν σφύρα, θα κολυπήσουν, θα κάνουν γυμναστική, ποδήλατο, θα αγωνιστούν σε ομαδικά αθλήματα και σε αθλήματα επαφής, όπως το ταε-κβον-ντο και θα σηκώσουν, επίσημα πλέον, το ένα βάρος μετά το άλλο, κάνοντας το πρώτο Ολυμπιακό τους βήμα στην άρση βαρών.

5.3 Το παρελθόν και το μέλλον

Πέρασε ένας αιώνας από τότε που ο Ντε Κουμπερτέν πρέσβευε ότι ο αθλητισμός αντικατοπτρίζει την εικόνα της κοινωνίας κι εφόσον η γυναίκα παίζει παθητικό ρόλο σε αυτήν την κοινωνία, το ίδιο έπρεπε να συμβαίνει και στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ακόμα και σήμερα όμως η γυναίκα-αθλήτρια προσπαθεί να βρει τη θέση που πραγματικά της αξίζει. Αίγιες χώρες προσφέρουν τις ίδιες παροχές σε άντρες και γυναίκες αθλήτριες και ακόμα λιγότερες συμπεριφέρονται ισότιμα στους Ολυμπιονίκες τους. Μόνον στην Κίνα οι γυναίκες Ολυμπιονίκες τυγχάνουν μεγαλύτερης δημοσιότητας κι αποδοχής από τους άντρες. Στην Αμερική χρειάστηκε δικαστικός αγώνας (γνωστός με το όνομα Title IX) ώστε να δοθεί το δικαίωμα απολαβής στις αθλήτριες των χρηματικών κονδυλίων που παρέχονται στους άντρες. Οι περισσότερες μουσουλμανικές χώρες στέλνουν στους αγώνες ομάδες αποτελούμενες μόνον από άντρες. Το 1996 ιδρύθηκε η οργάνωση “Atlanta” με σκοπό να πιεστεί η Δ.Ο.Ε. να απαγορεύσει τη συμμετοχή στις χώρες που απέκλειαν γυναίκες. Αλλά κι ο χώρος της διαφήμισης -όχι άσχετος, καλώς ή κακώς, με αυτόν του αθλητισμού σήμερα- έχει τη δική του μερίδα στην άνιση μεταχείριση των γυναικών. Οι διαφημιστές, παρά τις εξαιρέσεις, συνεχίζουν να προτιμούν την προβολή των αντρών ως αθλητικά και κοινωνικά πρότυπα και να παρουσιάζουν τις γυναίκες ως σεξουαλικά σύμβολα.

Μήπως όμως και οι ίδιες οι αθλήτριες κάνουν κάποιο λάθος; Η αλήθεια είναι ότι η απεμπόληση της θηλυκότητας και της ταυτότητας του φύλου τους, στην οποία συχνά καταφεύγουν, δεν αρέσει σε κανέναν. Τα παραδείγματα γυναικών με εξωτερική εμφάνιση κάθε άλλο παρά γυναικεία, τρομοκρατούν και κάνουν τους επικριτές να μιλούν για κατάχρηση φαρμάκων, εξουθενωτικές προπονήσεις κι άνετη διεκδίκηση της πρώτης θέσης σε αντρικούς αγώνες Bodybuilding .

Οι θετικές αλλαγές που έχουν επέλθει τα τελευταία χρόνια στην αντιμετώπιση των γυναικών, οφείλονται περισσότερο στη δύναμη της τηλεόρασης και των ΜΜΕ και στην προσπάθεια των εταιρειών να προσεγγίσουν το γυναικείο φίλαθλο κοινό. Το μάρκετινγκ είναι υποχρεωμένο πλέον να βασιστεί και στις γυναίκες, εξασφαλίζοντας τους υψηλά κασέ, παχυλούς τραπεζικούς λογαριασμούς και μεγάλες καριέρες. Προβάλλονται πλέον οι αθλήτριες και σαν ωραίες γυναίκες, με προκλητικά ρούχα, μακιγιάζ και πολλά άλλα τρικ που επιδεικνύουν τη γυναικεία τους φύση, ώστε να ανεβάσουν την τηλεθέαση και το ενδιαφέρον. Οι γυναίκες, για να βγουν κερδισμένες από τη «νέα τάξη πραγμάτων», είναι υποχρεωμένες να προστατεύσουν την ίδια τους τη φύση.

Νέες επιστημονικές θεωρίες πρεσβεύουν ότι σε μερικά χρόνια οι γυναίκες είναι δυνατόν, ειδικά στα αγωνίσματα αντοχής, να φθάσουν και ίσως να ξεπεράσουν τις αντρικές επιδόσεις. Οι γυναίκες βελτιώνουν συνεχώς τις επιδόσεις τους στις μεγάλες αποστάσεις κι ειδικά στον Μαραθώνιο όπου το 90% των ρεκόρ που σημειώνονται τα τελευταία χρόνια, γίνονται από γυναίκες. Σημειωτέον ότι στον Μαραθώνιο δεν υπάρχει επίσημο παγκόσμιο ρεκόρ αλλά μόνον «καλύτερες επιδόσεις», γιατί οι αγώνες γίνονται κάτω από διαφορετικές συνθήκες.

6. Μεγάλες στιγμές και σπουδαίοι αθλητές των Ολυμπιακών Αγώνων

6.1 Σημαντικές στιγμές των Ολυμπιακών Αγώνων

6.1.1 Jesse Owens (Βερολίνο 1936)

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1936 αποφασίστηκε να διεξαχθούν στο Βερολίνο αποτελώντας την τέλεια ευκαιρία για τον Χίτλερ να δείξει στον κόσμο πόσο αποτελεσματική ήταν η ναζιστική Γερμανία. Ήταν επίσης μια εξαιρετική ευκαιρία για τους Ναζί να αποδείξουν στον κόσμο την αλήθεια για την «Ανώτερη Φυλή». Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Βερολίνου έδωσαν στους Ναζί τη δυνατότητα να επιδειχθούν στον κόσμο, καθώς 49 χώρες συμμετείχαν, συνοδευόμενες από διάφορα μέσα ενημέρωσης. Για τον υπουργό Προπαγάνδας Γίοσεφ Γκέμπελς ήταν το τέλειο σενάριο.

Το Ολυμπιακό Στάδιο ετοιμάστηκε εγκαίρως και μπορούσε να φιλοξενήσει 100.000 θεατές. Άλλα 150 ολυμπιακά κτίρια ήταν επίσης έτοιμα στην ώρα τους για τους Αγώνες. Οι αντισημιτικές αφίσες που έβλεπες παντού στους δρόμους της Γερμανίας πριν τους Αγώνες είχαν εξαφανιστεί. Πινακίδες που έγραφαν «Οι Εβραίοι δεν είναι ευπρόσδεκτοι εδώ» δεν ήταν πλέον ορατές, υπό τον κίνδυνο διεθνούς μποϊκοτάζ. Όλα είχαν ετοιμαστεί έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι Αγώνες θα κυλούσαν ομαλά και δεν θα προκληθεί καμία αναστάτωση.

Ο «φυλετικά κατώτερος» Όουενς κατάφερε όμως να προκαλέσει μεγάλη αναστάτωση στη ναζιστική Γερμανία, κερδίζοντας συνολικά τέσσερα χρυσά μετάλλια: στα 100μ., στα 200μ., στο άλμα εις μήκος και στην σκυταλοδρομία 4 x 100μ. Στη διάρκεια των Αγώνων έσπασε 11 ολυμπιακά ρεκόρ και κέρδισε τον Λάνγκ. Ο Λάνγκ ήταν ο πρώτος που συνεχάρη τον Όουενς μετά το τέλος του Αγώνα. Υπήρχαν 10 Αφροαμερικανοί στην ομάδα των ΗΠΑ, οι οποίοι κέρδισαν 7 χρυσά μετάλλια, 9 ασημένια και 3 χάλκινα. Ο Χίτλερ αρνήθηκε να περάσει το χρυσό μετάλλιο στο λαιμό του Όουενς.

Ο Τζέσε Οουενς στο πόντιουμ των νικητών στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936

6.1.2 Tommie Smith και John Carlos (Μεξικό 1968)

Οι δύο αφροαμερικανοί δεν έμειναν στην ιστορία τόσο για τα μετάλλιά τους (χρυσό και χάλκινο στα 200 μέτρα) όσο για την απόφασή τους να σηκώσουν τις γροθιές τους στον αέρα, κατά την διάρκεια του εθνικού ύμνου της Αμερικής, σε ένδειξη συμπαράστασης στο μαύρο κίνημα. Θέλοντας να αντιδράσουν ειρηνικά στην καταπίεση των μαύρων, έκλεισαν τα μάτια, χαμήλωσαν τα κεφάλια και σήκωσαν την σφιγμένη γροθιά τους στον αέρα (την δεξιά ο Smith, την αριστερή ο Carlos), παραπέμποντας έτσι στο κίνημα των Μαύρων Πανθήρων. Η πράξη τους ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και έμεινε στην ιστορία ως η πρώτη πολιτικοποιημένη πράξη στους, κατά τα άλλα, μη πολιτικοποιημένους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Tommie Smith και John Carlos

6.1.3 Ολυμπιακοί Αγώνες στο Μόναχο (1972)

Η λεγόμενη Σφαγή του Μονάχου έγινε κατά τη διάρκεια των Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 1972, όταν μέλη της Ισραηλινής αποστολής έπεσαν θύματα απαγωγής από την παλαιστινιακή τρομοκρατική οργάνωση Μαύρος Σεπτέμβρης. Η απαγωγή έληξε με αποτυχημένη επέμβαση της γερμανικής αστυνομίας, κατά την οποία σκοτώθηκαν 9 αθλητές, ένας αστυνομικός και πέντε από τους απαγωγείς. Μαζί με τους δυο αθλητές που είχαν δολοφονηθεί νωρίτερα, ο τελικός απολογισμός έφτασε τους 17 νεκρούς.

Όμως, οι Ολυμπιακοί αγώνες του Μονάχου έμειναν στην ιστορία και για έναν άλλο λόγο. Ο Αμερικάνος κολυμβητής Μαρκ Σπιτς κέρδισε επτά ολυμπιακά μετάλλια, κάνοντας αντίστοιχα επτά νέα παγκόσμια ρεκόρ. Κανείς αθλητής έκτοτε δεν έχει ισοφαρίσει το ρεκόρ αυτό των μεταλλίων σε μία και μόνη Ολυμπιάδα.

6.1.4 ΗΠΑ και Σοβιετική Ένωση μποϊκοτάρουν τους Αγώνες (1980/1984)

Λόγω της εισβολής της Σοβιετικής Ένωσης στο Αφγανιστάν το 1979, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ένας συνασπισμός άλλων έξι χωρών μποϊκοτάρει τους Αγώνες της Μόσχας το 1980. Η Μάργκαρετ Θάτσερ συμφώνησε, αλλά η βρετανική Ολυμπιακή Επιτροπή επέτρεψε στους αθλητές να αποφασίσουν οι ίδιοι εάν θα μεταβούν ή όχι στη Μόσχα. Τέσσερα χρόνια αργότερα, η Σοβιετική Ένωση και πάνω από μια ντουζίνα άλλες χώρες ανταποκρίθηκαν στο μποϊκοτάζ των Ολυμπιακών Αγώνων του 1984 στο Λος Άντζελες.

6.1.5 Η πρώτη αθλήτρια από τη Σαουδική Αραβία που τρέχει σε Ολυμπιάδα (2012)

Η Σάρα Ατάρ μένει στην ιστορία ως η πρώτη γυναίκα από τη Σαουδική Αραβία που συμμετέχει σε Ολυμπιακούς Αγώνες. Έτρεξε στα 800μ. Και το Μπρουνέι και το Κατάρ έστειλαν γυναίκες στους Αγώνες. Το Κατάρ βέβαια, ήλπιζε να κερδίσει και να δώσει έτσι μια ώθηση στην υποψηφιότητα του για τους Αγώνες του 2020.

6.2 Διάσημοι Σύγχρονοι Ολυμπιονίκες

Οι Χρυσοί νικητές των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων (1896 – 2012) υπολογίζεται ότι είναι περισσότεροι από 5.000, δεδομένου ότι έχουν τελεσθεί στο διάστημα αυτό 4.829 αγωνίσματα, όπου βεβαίως υπάγονται και τα ομαδικά αθλήματα. Όλοι τους οι νικητές έγιναν διάσημοι, κυρίως στις πατρίδες τους, αλλά για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Σχετικά λίγοι είναι αυτοί οι οποίοι κατόρθωσαν να διατηρηθεί, να συντηρηθεί το όνομά τους, στην ιστορία των Αγώνων – ή εκτός αυτών – λόγω υψηλών επιδόσεων, συνεχών νικών ή για άλλους λόγους. Κάτι που ισχύει και για τους Αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπου από τους περίπου 3.000 Ολυμπιονίκες (μόνο τους πρώτους ανακοίνωναν) αξέχαστα ονόματα έμειναν λίγα όπως του Διαγόρα και Λεωνίδα των Ροδίων, του Κόροιβου από την Ηλεία, του Μίλωνα από τον Κρότωνα της Κάτω Ιταλίας, ή του Εργοτέλη από την Κρήτη, κλπ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το πλέον φημισμένο όνομα, αυτό που πρώτο έρχεται παγκόσμια στη σκέψη όλων, είναι του Σπύρου Λούη, διότι το αγώνισμά του ήταν και είναι επικό, καθώς οι δρόμοι πάντα συγκινούν. Ίσως, διότι είναι και εύκολα προφερόμενο. Εκτός των δρόμων, επίσης συγκινούν τα αγωνίσματα δύναμης, ενώ κατά δυσεξήγητο λόγο τα ομαδικά αθλήματα των Ολυμπιακών Αγώνων δεν βρίσκονται σε υψηλή στάθμη ενδιαφέροντος.

Στη συνέχεια παρουσιάζονται κάποιοι από τους αθλητές που έχουν καταφέρει να γράψουν τη δική τους ιστορία στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

6.2.1 Φέντερερ Ρότζερ Ελβετία (Τένις)

Για πρώτη φορά ο Φέντερερ αγωνίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 2000 στο Σίδνευ όπου κατετάγη 4^{ος}. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου το 2008 κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο διπλό Ανδρών για την Ελβετία. Ακόμη, στην Ολυμπιάδα του Λονδίνου το 2012 κέρδισε το ασημένιο μετάλλιο στο ατομικό ανδρών.

6.2.2 Μπολτ Γιουσέιντ Τζαμάικα (Στίβος)

Χωρίς αμφιβολία, είναι ο πλέον διάσημος αθλητής του 21^{ου} αιώνα. Αυτό λέει πολλά, δεν τα λέει όμως όλα. Με τις νίκες του, τις επιδόσεις του και το προσωπικό του στυλ έγινε εύκολα αναγνωρίσιμος. Έχει κατακτήσει 6 χρυσά μετάλλια στους Ολυμπιακούς Αγώνες, στις 3 μικρότερες αποστάσεις. Στο Πεκίνο το 2008 είχε μια συγκλονιστική παρουσία με 3 παγκόσμια ρεκόρ: Στα 100μ με 9.69, στα 200μ με 19.30 και στην 4X100 με 37.10. Το 2012 η επανάληψη σκιαγραφήσε τις νίκες.

Με τα 6 αυτά Χρυσά Ολυμπιακά Μετάλλια είναι ο 4^{ος} καλύτερος αθλητής στίβου όλων των εποχών. Υπάρχει όμως ένας προβληματισμός για τους «αθλητικούς σκεπτικιστές» εάν πράγματι είναι ο μεγαλύτερος σπρίντερ όλων των εποχών ή εάν έχει την μεγαλύτερη εκρηκτικότητα στην εκκίνηση, κάτι που είναι τελείως διαφορετικό.

6.2.3 Λούης Σπύρος Ελλάς (Στίβος)

Πρώτος νικητής του πρώτου Μαραθωνίου των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, στην Αθήνα, του αγωνίσματος που συμπεριελήφθη στο πρόγραμμα με αρκετούς ενδοιασμούς, εάν θα άντεχαν οι αθλητές. Ίσως, γιατί στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες η μεγαλύτερη απόσταση ήταν 5.000μ. Ο Σπύρος Λούης γεννημένος στο Μαρούσι το 1872, ήταν ένας απλός αγρότης του οποίου το ταλέντο αντοχής, ανακάλυψε ο συντοπίτης του Συντ/χης Διαμαντόπουλος, όταν υπηρετούσε τη θητεία του σε στρατώνα στη Αθήνα. Έτρεξε στο Μαρούσι και έφερε τα γυαλιά που είχε ξεχάσει ο Διοικητής στο σπίτι του, έγκαιρα, πριν την πρωινή αναφορά. Ο Μαραθώνιος Δρόμος του 1896 έγινε σε απόσταση 40 χλμ. Από το χωριό, στο Στάδιο και στην πραγματικότητα είχε μάλλον τη μορφή ενός ομαλού «κρος-κάντρι». Ο Λούης έγινε ιδιαίτερα διάσημος στην Αμερική, ενώ ο 2^{ος} νικητής, Χαρίλαος Βασιλάκος (1877 – 1969) ίσως παραμένει άγνωστος και στους περισσότερους Έλληνες. Ο Λούης σημείωσε χρόνο 2 ώρες 58.50.0 και ο Βασιλάκος 3 ώρες 06.03. Ο Λούης δεν ξαναέτρεξε έκτοτε.

Το όνομά του Λούη επανήλθε στη δημοσιότητα όταν το 1936 ο Γερμανός καθηγητής Καρλ Ντιμ εισηγήθηκε στην Κυβέρνηση του και στη Ολυμπιακή Επιτροπή τη δημιουργία της Ολυμπιακής Λαμπαδηδρομίας και των Ολυμπιακών δεσμών, δια της φλόγας έπεισε δε την ηγεσία της χώρας να υποδεχθεί στο Στάδιο τον Σπύρο Λούη. Πέθανε ήσυχα, αθόρυβα και μάλλον πτωχά στις 26 Μαρτίου του 1940 στο Μαρούσι. Δηλαδή, λίγο πριν φθάσει και στην Ελλάδα ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Ο Λούης το 1896 κατέκτησε το Αργυρό Μετάλλιο (αυτή ήταν η απόφαση της ΔΟΕ για τους νικητές) και Κύπελλο.

6.2.4 Μέσσι Λάιονελ Αργεντινή (Ποδόσφαιρο)

Χρυσός Ολυμπιονίκης το 2008 στο Πεκίνο. Ήταν η 2^η Ολυμπιακή διοργάνωση (μετά τα την Αθήνα του 2004) που η Εθνική Αργεντινής κέρδιζε τον τίτλο χωρίς ήττα. Είναι σημαντικό να θυμίσουμε ότι λόγω των κανονισμών ηλικίας των παικτών, οι ανά τετραετίες συνθέσεις εντελώς διαφέρουν. Το 2008 στο Πεκίνο ο Λάιονελ Μέσσι ήταν 21 ετών και όλα έδειχναν ότι θα φθάσει πολύ ψηλά στην κορυφή.

6.2.5 Τζόρνταν Μάικλ ΗΠΑ (Μπάσκετ)

Ο Μάικλ Τζόρνταν γεννήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 1963 στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης. Κατάκτησε 2 χρυσά Ολυμπιακά Μετάλλια, το 1984 στο Λος Άντζελες και το 1992 στην Βαρκελώνη. Θεωρείται ως ο κορυφαίος μπασκετμπολίστας όλων των εποχών.

6.2.6 Φελπς Μίκαελ ΗΠΑ (Κολύμβηση)

Το 2003 στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ο 19 χρονών Μίκαελ Φελπς δημιούργησε ιστορία με 5 παγκόσμια ρεκόρ στην ίδια διοργάνωση. Εκεί έδωσε σκληρές μάχες με τον φίλο του Γιαν Κρόκερ που συνεχίσθηκαν το 2004 στην Αθήνα, στην πρώτη Ολυμπιακή παρουσία του Φελπς.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 ήταν η απαρχή της φοβερής Ολυμπιακή πορείας του Φελπς που συνεχίστηκε στο Λονδίνο το 2012 με ένα σύνολο 22 Μεταλλίων (18 – 2 – 2) ανώτερο από κάθε άλλο αθλητή ή αθλήτρια σε οποιοδήποτε άθλημα.

Ένα παράδειγμα από τους Αγώνες των Αθηνών, είναι χαρακτηριστικό για να δείξει το χαρακτήρα του αθλητή. Επειδή τον στενοχωρούσε το γεγονός πως δεν άφηνε τον φίλο του Γιαν Κρόκερ να κερδίσει Χρυσό Μετάλλιο, ζήτησε από τον προπονητή τους να δώσει τη θέση του στην 4X100, για να λάβει και ο Κρόκερ την ύψιστη τιμή. Ο προπονητής κατάφερε να κάνει κάποιους συνδυασμούς και να βολέψει αμφοτέρους στην ομάδα. Αλλά τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως τα περίμεναν οι Αμερικανοί. Οι Νοτιο – Αφρικανοί κολυμβητές με απίθανες κούρσες κέρδισαν την 4X100 ελεύθερο με Παγκόσμιο Ρεκόρ 3.13,17. Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι Ολλανδοί ακούμπησαν δεύτεροι στον τοίχο. Τελικά, με τα 18 Χρυσά ο Φελπς είναι πολύ μπροστά από τον κολυμβητή Μαρκ Σπιτζ (ΗΠΑ) που έχει 9, την επίσης κολυμβήτρια Τζέννυ Τόμσον (ΗΠΑ) που έχει 8, τον Μάτι Μπιόντι (ΗΠΑ) 8 και την Κριστίν Όττο (Γερμανία) που έχει 6 και είναι και αυτή κολυμβήτρια, όπως όλοι οι προηγούμενοι.

6.2.7 Χένι Σόνια Νορβηγία (Καλλιτεχνικό Πατινάζ)

Γεννήθηκε στις 4 Αυγούστου του 1912 και από τα 16 χρόνια της έγινε παγκόσμιος θρύλος της λεπτότητας, του χορού και της χάρης πάνω στον πάγο. Ήταν αυτή που έκανε την υφήλιο να ενδιαφερθεί για τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες τους οποίους ουσιαστικά βοήθησε να καθιερωθούν. Η απόδοσή της ήταν μόνο υψηλή τέχνη, και τεχνική που συνάρπαζε χωρίς να χρειάζεται να έχει ακάλυπτα μέρη όπως σήμερα. Αντίθετα μάλιστα ήταν τόσο συντηρητικά ντυμένη, από την κορυφή ως τα νύχια. Η Σόνια Χένι εμφανίστηκε το 1928 στο Σαιν Μόριτζ και από την πρώτη στιγμή κυριάρχησε απόλυτα. Μάλιστα συγκέντρωσε και ένα σύνολο βαθμών που μέχρι τότε ούτε καν είχε πλησιαστεί. Η χρυσή επιτυχία της επαναλήφθηκε τόσο το 1932 στο Λέικ Πλάσιντ των ΗΠΑ όσο και το 1936 στο Γκάρμις Παρτενκίρχε της Γερμανίας. Το 1936 η Σόνια Χένι ήταν μόλις 24 ετών. Θα μπορούσε άνετα να αγωνισθεί με την ίδια επιτυχία στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1940 και 1944, αλλά ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος της στέρησε αυτή τη δυνατότητα.

6.2.8 Πύρρος Δήμας Ελλάδα (Άρση Βαρών)

Παγκόσμια έγινε περισσότερο γνωστός για τη συμμετοχή του σε 4 Ολυμπιακούς Αγώνες (1992 – 1996 – 2000 – 2004). Στον κόσμο της Άρσης βαρών έχει μείνει στην ιστορία όμως για τα τρία χρυσά του μετάλλια (1992 – 1996 – 2000) και το ένα χάλκινο (2004).

6.2.9 Κάρελιν Αλεξάντερ Ρωσία (Πάλη)

Το 1988 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Σεούλ, αγωνίσθηκε στα Υπερβαρέα της Ελληνορωμαϊκής. Κέρδισε και τους 5 αντιπάλους του πριν τελειώσουν τα 6 λεπτά του κάθε αγώνα. Το 1992 στη Βαρκελώνη, ο ήρεμος ομιλητής, αλλά 1.92 ύψους και βάρους 130 κιλών Καρέλιν κέρδισε όλους τους αντιπάλους του με πτώση. Έγινε ο πρώτος παλαιστής στον κόσμο που κέρδισε 3 χρυσά μετάλλια σε αυτήν την κατηγορία. Το 1999 συμπλήρωσε ένα σύνολο 12 Ολυμπιακών και Παγκοσμίων τίτλων.

6.2.10 Νιουόλ Σίβυλα Βρετανία (Τοξοβολία)

Διατηρεί τον τίτλο της γυναίκας που κατάκτησε Χρυσό Ολυμπιακό Μετάλλιο στη μεγαλύτερη ηλικία. Ήταν 53 ετών, όταν το 1908 στο Λονδίνο κέρδισε 25 αντιπάλους της (όλες αγγλίδες) στην απόσταση των 50 γυαρδών, στην τοξοβολία γυναικών.

6.2.11 Κιλλύ Ζαν – Κλώντ Γαλλία (Αλπικό σκι)

Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον το γεγονός ότι ο πλέον πολυβραβευμένος Γάλλος αθλητής, αυτός που έχει τα περισσότερα χρυσά Ολυμπιακά Μετάλλια, είναι λευκός και σκιέρ. Ο Ζαν – Κλωντ Κιλλύ το 1968 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Γκρενόμπλ κυριάρχησε απόλυτα επί Σκανδιναβών, Σοβιετικών, Αμερικανών, Αυστριακών, Ελβετών και έγινε ένας από τους ελάχιστους αθλητές των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων που έχουν αποσπάσει 3 χρυσά στην ίδια διοργάνωση.

Επίσης, υπήρξε 3 φορές παγκόσμιος πρωταθλητής Χειμερινών (1966 – 68), ακολούθως δε το 1973, όταν ο επαγγελματισμός επεκτάθηκε και στις καταβάσεις, τα σλάλομ κ.λ.π. αναδείχθηκε και εκεί παγκόσμιος.

6.2.12 Μπούμκα Σεργκέυ ΕΣΣΔ - Ουκρανία (Στίβος)

Γεννήθηκε το 1963 στο Λουγκάνσκ. Στο επί κοντώ βρήκε το στοιχείο του. Του άρεσε να πετάει, διαφορετικά θα είχε γίνει ακροβάτης. Από τα 19 χρόνια του ήταν πρωταθλητής. Παγκόσμιους τίτλους κατάκτησε τις χρονιές 1983, 1987, 1991, 1993, 1995 και 1997. Έλαβε μέρος 4 φορές σε Ολυμπιακούς Αγώνες (1988, 1992, 1996 και 2000) αλλά κατάκτησε μόνο ένα Χρυσό το 1988 στη Σεούλ. Αντίθετα κατέρριψε 35 φορές το παγκόσμιο ρεκόρ. Το παρέλαβε στα 5.77 και το έφθασε στα 6.15 που ισχύει μέχρι σήμερα.

6.2.13 Κομανέτσι Νάντια Ρουμανία (Γυμναστική)

Η Κομανέτσι κατάκτησε 9 Μετάλλια (5 – 3 – 1) στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μόντρεαλ το 1976 και της Μόσχας το 1980 σε ηλικία 14 και 18 ετών αντίστοιχα. Τη μεγάλη της επιτυχία σημείωσε το 1976 στους ασύμμετρους ζυγούς όπου έλαβε 20.00 χωρίς βέβαια να μειονεκτεί και στα άλλα αγωνίσματα με επιδόσεις πολύ κοντά στην απόλυτη βαθμολογία.

7. Ντόπινγκ

Το ντόπινγκ, με την έννοια της χρήσης απαγορευμένων ουσιών, δεν αλλοιώνει μόνο το «γράμμα», αλλά και το «πνεύμα» του αθλητισμού. Η εξάπλωσή του μοιάζει με κοινό μυστικό μιας ολόκληρης κοινότητας που η εκάστοτε αποκάλυψη του προκαλεί θλίψη, αλλά όχι κατάπληξη. Είναι πλέον μεγαλύτερος εφιάλτης που πλανιέται πάνω από κάθε Ολυμπιάδα. Ονομασίες ουσιών όπως στανοζολόλη, ναδρολόνη (παλαιότερα), αυξητική ορμόνη, ερυθροποιητίνη (πιο πρόσφατα) μπήκαν στο λεξιλόγιό μας, ενδεχομένως γιατί συνόδευσαν ή θα συνοδεύσουν το όνομα ενός ινδάλματος που «γκρεμίζεται» την ίδια στιγμή που κάποιος έλεγχος τον βρήκε ή θα τον βρει θετικό στη χρήση τους.

7.1 Ορισμός της λέξης ντόπινγκ

Σύμφωνα με την WADA (World Anti Doping Agency), φαρμακοδιέγερση (ντόπινγκ) είναι η παρουσία μιας απαγορευμένης ουσίας ή των μεταβολιτών της σε βιολογικά δείγματα ενός αθλητή ή ζώου και η χρήση ή προσπάθεια για χρήση μιας απαγορευμένης ουσίας ή μιας απαγορευμένης μεθόδου με απώτερο σκοπό την αύξηση της αγωνιστικής απόδοσης. Οι χρήσεις των διαφόρων ουσιών ποικίλλουν και συνίστανται σε αύξηση της αγωνιστικής απόδοσης, μείωση της αγωνίας, αύξηση της μυϊκής μάζας, μείωση του σωματικού βάρους και συγκάλυψη χρήσης άλλων ουσιών.

Το 1985, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όρισε το ντόπινγκ ως εξής: «ντόπινγκ είναι η καταπάτηση του νόμου και του κανονισμού που έχουν θεσπίσει οι αθλητικοί οργανισμοί αναφορικά με την χρησιμοποίηση απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων».

Συνοπτικά μπορούμε να πούμε ότι ως ντόπινγκ θεωρούνται και τα παρακάτω:

- Η ύπαρξη απαγορευμένης ουσίας ή μεταβολιτών αυτής σε δείγμα που λαμβάνεται από τον αθλητή. Συνήθως λαμβάνονται ούρα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, αίμα. Σε ερευνητικό επίπεδο χρησιμοποιούνται μέθοδοι για ανίχνευση απαγορευμένων ουσιών σε μαλλιά και ιδρώτα αθλητών, με πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα.

- Η χρήση ή η προσπάθεια χρήσης απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου.
- Η άρνηση ή η αποτυχία να προσέλθει ο αθλητής/τρια για συλλογή δείγματος, μετά την ειδοποίηση.
- Η καταστρατήγηση των εφαρμοσμένων απαιτήσεων για διαθεσιμότητα των αθλητών, για έλεγχο εκτός αγώνων, συμπεριλαμβανομένης και της αποτυχίας να παρέχει ο αθλητής/τρια αξιόπιστα φύλλα εντοπισμού (whereabouts).
- Προσπάθεια εξαπάτησης ή εξαπάτηση κάποιου σταδίου του ελέγχου ντόπινγκ.
- Κατοχή απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων.
- Διακίνηση ή εμπορία (trafficking) απαγορευμένης ουσίας και μεθόδου.
- Διαχείριση ή προσπάθεια διαχείρισης απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου από κάποιο αθλητή/τρια, καθώς επίσης και οποιαδήποτε βοήθεια, παρότρυνση, κάλυψη για κάποιο παράπτωμα των κανόνων αντιντόπινγκ.

7.2 Ιστορική αναδρομή

Στην Αρχαία Ελλάδα, ειδικοί περιγράφονται να προσφέρουν στους αθλητές διατροφικά συστατικά προκειμένου να βελτιώσουν τη φυσική τους απόδοση. Αυτό θεωρούνταν απολύτως απαραίτητο και οι τότε προμηθευτές μπορούν να συγκριθούν με τους σημερινούς εξειδικευμένους αθλητίατρους. Επιπλέον, αναφέρεται πως οι αθλητές προσπαθούσαν να αυξήσουν τη φυσική τους δύναμη καταναλώνοντας διαφόρων ειδών κρέας ή ζωμό αίματος πριν από τους αγώνες .

Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων τον τρίτο αιώνα π.Χ. οι αθλητές προσπαθούσαν να αυξήσουν την απόδοσή τους χρησιμοποιώντας μανιτάρια. Ο Φιλόστρατος αναφέρει ότι οι ιατροί ήταν σημαντικά χρήσιμοι στην προετοιμασία των αθλητών για τους αγώνες και οι μάγειρες ετοίμαζαν ψωμί με αναλγητικές ιδιότητες. Τον 1^ο αιώνα μ. Χ., αναφέρεται επίσης ότι οι Έλληνες δρομείς έπιναν ένα αφέψημα βοτάνων για να αυξήσουν τη δύναμή τους και να είναι ικανοί να αποδώσουν σε αθλήματα μεγάλης διάρκειας. Περισσότερες αναφορές σχετικά με αυτήν την περίοδο είναι δύσκολο να βρεθούν καθώς «η γνώση για το ντόπινγκ» ήταν καλά κρυμμένη από τους ιερείς.

7.3 Η πρώτη ανίχνευση ντόπινγκ στους συγχρόνους Ολυμπιακούς Αγώνες

Ο Ρικ ΝτεΜοντ, (ΗΠΑ κολύμβηση) είναι ο πρώτος αθλητής που ανιχνεύθηκαν ουσίες στο σώμα του και οι εξετάσεις βγήκαν θετικές. Ο Ρικ ΝτεΜοντ ήταν ο κάτοχος του παγκόσμιου ρεκόρ στα 1500μ. όταν κατέκτησε το πρώτο του μετάλλιο στους Ολυμπιακούς του Μονάχου, στα 400μ. ελεύθερο. Οι Αμερικανοί περίμεναν τουλάχιστον άλλο ένα χρυσό από αυτόν, στο «καλό» του αγώνισμα, αλλά τελικά δεν τον είδαν να αγωνίζεται ποτέ, ενώ οι διοργανωτές του αφαίρεσαν και το πρώτο χρυσό που πήρε. Ο λόγος ήταν η εφεδρίνη που ανιχνεύθηκε στα ούρα του. Ο ΝτεΜοντ ισχυρίστηκε ότι έπαιρνε ένα φάρμακο για το άσθμα, αλλά τελικά αποκλείστηκε από τους Αγώνες. Την επόμενη χρονιά έκανε παγκόσμιο ρεκόρ και στα 400μ. Το 2001 η Ολυμπιακή Επιτροπή των ΗΠΑ, έπειτα από ένα μακροχρόνιο αγώνα του αθλητή να αποκαταστήσει το όνομά του, ανακοίνωσε πως όντως είχε κάνει λάθος το 1972 και πως το φάρμακο που έπαιρνε ο ΝτεΜοντ για το άσθμα ήταν κάτι που του είχε χορηγήσει κανονικά, με συνταγή, ο γιατρός. Ωστόσο, η ΔΟΕ αρνήθηκε να τον αποκαταστήσει και να του επιστρέψει το μετάλλιο.

Βιβλιογραφία

Βιβλία

- Arnold, P. *Οι Ολυμπιακοί Αγώνες : Αθήνα 1896-Σεούλ 1988*, Αθήνα : Αθηναϊκές Εκδόσεις, 1988
- Βασιλειάδης, Ν. Κ. *Πιό γρήγορα, πιό ψηλά, πιό δυνατά : Γνωριμία με τους Ολυμπιακούς αγώνες*, Αθήνα : Στέφ. Α. Πατάκης, 1996
- Γιαλούρης, Ν. *Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα : Αρχαία Ολυμπία και Ολυμπιακοί Αγώνες*, Αθήνα : Εκδοτική Αθηνών, c1982
- Δότσας, Π. Ε. *Φάρμακα και ολυμπιακό υπερθέαμα*, Θεσσαλονίκη : University Studio Press, 1995
- Καργάκος, Σ. *Ολυμπία και Ολυμπιακοί αγώνες : Μικρή συμβολή στην προαγωγή της Ολυμπιογνωσίας*, Αθήνα : Ι.Σιδέρης, 2001
- Τσουνάκος, Ο. *1896 - 2004 εκτός των άλλων, συνέβησαν κι αυτά... : πάρεργα και παρελειπόμενα της άλλης όψης των Ολυμπιακών Αγώνων*, Αθήνα : Ηλιοτρόπιο, 2003
- Φιλίππου, Ευάγγελος Αχ. *Η ιστορία των σύγχρονων ολυμπιακών αγώνων 1896-2000 : Η θεατή και η αθέατη πλευρά τους*, Αθήνα : Σαββάλας, 2002

Ηλεκτρονικές Πηγές

1. https://el.wikipedia.org/wiki/Ολυμπιακοί_Αγώνες
2. <http://www.ioa.org.gr/> Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία
3. Εκπαιδευτική Τηλεόραση ΕΡΤ
4. Η μηχανή του χρόνου: Οι αρχαίοι Ολυμπιακοί αγώνες
5. www.hoa.gr Ελληνική Ένωση Συμμετασχόντων σε Ολυμπιακούς Αγώνες
6. <http://www.fhw.gr/olympics/ancient/gr/204a.html> Ίδρυμα Μείζονος Πολιτισμού: Από την Αρχαία Ολυμπία στην Αθήνα του 1896
7. <http://www.sport24.gr/Sports/OlympicGames/oi-xeimerinoi-olympiakoi-agwnes.2632028.html>
8. <http://www.noesi.gr/book/truestory/paralympics>